Súd:	Okresný súd Trnava
Spisová značka:	12C/11/2000
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2120201529
Dátum vydania rozhodnutia:	01. 04. 2009
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Martin Smolko
ECLI:	ECLI:SK:OSTT:2009:2120201529.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudcom JUDr. Martinom Smolkom v právnej veci navrhovateľa : Mgr. Š. B., narodený XX.X.XXXX, bytom O. XXX, právne zastúpený JUDr. M. Ď., advokátom, S. X,. B. proti odporcom v 1. rade : PhDr. J. H., narodený XX.X.XXXX,. bytom Ď. X,. B., právne zastúpený JUDr. I. H., advokátom, Š. K. X,. B., v 2. rade : Ľ. M., narodený XX.XX.XXXX,. bytom V. XX,. B., v 3. rade : P., v.o.s., so sídlom B. XX,. B., IČO : XXXXXXXX,. v 4. rade : PhDr. J. H., s miestom podnikania P. XX,. B., IČO : XXXXXXXX,. o ochranu osobnosti, takto

r o z h o d o l :

Odporcovia v 1., 3. a 4. rade každý samostatne sú povinní písomne sa ospravedlniť navrhovateľovi doporučeným listom zaslaným na adresu: Mgr. Š. B., XXX XX O. č. XXX. nasledujúcim textom:
Ospravedlňujem sa Vám za nepravdivé, urážlivé a ponižujúce označenia, ktoré znížili Vašu občiansku česť, spoločenskú vážnosť, ľudskú dôstojnosť, zasiahli do Vášho osobného súkromia a ohrozili Vaše zdravie a ktoré som použil proti Vám.

Odporcovia v 1., 3. a 4. rade každý samostatne sú povinní zaslať do troch dní od právoplatnosti rozsudku písomné ospravedlnenie rodičom navrhovateľa: C. a M. B., doporučeným listom zaslaným na adresu: C. a M. B., XXX XX O. č. XXX nasledujúcim textom:
Ospravedlňujem sa Vám za to, že som Vášho syna Š. B. nepravdivo, urážlivo a ponižujúco označil, čo znížilo jeho česť, vážnosť, dôstojnosť, meno.

Odporcovia v 1. a 2. rade každý samostatne sú povinní zaslať do troch dní od právoplatnosti rozsudku písomné ospravedlnenie O. Ú. O. na adresu: O. Ú. O., XXX. XX,. ktoré bude raz podľa voľby tohto úradu prečítané miestnym rozhlasom v tomto znení:
Ja PhDr. J. H. ospravedlňujem sa pánovi Mgr. Š. B., že sme oznámeniami zo dňa 5.12.1999 nepravdivo, urážlivo a ponižujúco označili Vášho spoluobčana, čím sme spôsobili značnú spoločenskú ujmu jeho osobe.
Ja Ľ. M. ospravedlňujem sa pánovi Mgr. Š. B., že sme oznámeniami zo dňa 5.12.1999 nepravdivo, urážlivo a ponižujúco označili Vášho spoluobčana, čím sme spôsobili značnú spoločenskú ujmu jeho osobe.

Odporcovia v 1., 3. a 4. rade každý samostatne sú povinní zaslať do troch dní od právoplatnosti rozsudku písomné ospravedlnenie A. Ú. v T. na adresu: A. Ú. T., ul. H. č. XX,. XXX. XX. T. doporučeným listom a nasledujúcim textom:
Ospravedlňujem sa za nepravdivé, urážlivé a ponižujúce označenia Vášho bývalého zamestnanca Š. B. uvedené v liste zo dňa 29.9.1999.

Odporcovia v 1. až 4. rade sú povinní zdržať sa ohovárania nepravdivým označovaním osoby navrhovateľa termínmi:
Psychopat, homosexuál, schizofrénny psychopat, ďalej tým, že navrhovateľ je orientovaný na chlapcov a trpí duševnou chorobou, rozširovaním správ o údajnom vydieraní chlapcov a ich rodín, oznamov o údajnej naliehavej vážnosti chorobného myslenia navrhovateľa a možných skutkov, ktoré v danom stave

je navrhovateľ schopný vykonať, nepravdivým rozširovaním tvrdení o príčinách odchodu navrhovateľa z výkonu kňažskej činnosti, rozširovaní tvrdení o prenášaním pohlavných chorôb a AIDS.

Odporca v 1. rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 3.320,- € na jeho účet vedený v D., a.s., Ž., pobočka T., č. účtu: XXXXXXXXXX/XXXX. a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca v 2. rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 3.320,- € na jeho účet vedený v D., a.s., Ž., pobočka T., č. účtu: XXXXXXXXXX/XXXX. a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca v 1. rade je povinný zaplatiť náhradu trov konania štátu vo výške 97,86 € na účet Okresného súdu Trnava vedený v Š. P. číslo účtu XXXXXXXXXX/XXXX. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca v 2. rade je povinný zaplatiť náhradu trov konania štátu vo výške 429,79 € na účet Okresného súdu Trnava vedený v Š. P. číslo účtu XXXXXXXXXX/XXXX. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporcovia v 1. až 4. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 3.171,56 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 16.12.1999 domáhal ochrany osobnosti a to z toho dôvodu, že došlo k poškodeniu jeho cti, vážnosti a dôstojnosti, či už v rodine, pred bývalým zamestnávateľom A. Ú. alebo v obci O.. Navrhovateľ žiadal, aby rozsudkom bola uložená odporcovi J. H. ako aj jeho spoločníkom uložená povinnosť v budúcnosti upustiť v zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti. Ďalej navrhovateľ žiadal, aby bola odporcovi a jeho spoločníkom uložená povinnosť zaslať ospravedlňujúci list obci O., ktorý bude prečítaný v miestnom rozhlase. Navrhovateľ taktiež žiadal ospravedlnenie odporcu, prípadne spoločníkov v regionálnych T. N.. Zároveň požadoval navrhovateľ od odporcu a jeho spoločníkov finančnú satisfakciu vo výške 250.000,-Sk. Svojho nároku sa domáhal navrhovateľ na tom skutkovom základe, že dňa 09.09.1999 mu odporca J. H. zaslal list v ktorom mu oznamuje, že podá na neho trestné oznámenie a v liste ho označuje za psychopata, homosexuála a vydierača, pričom sa súčasne vyhráža oznámením tohto vo farnosti v rodnej obci O.. V závere listu definuje odporca následky, ktoré môžu nastať. Navrhovateľ v návrhu ďalej uvádza, že jeho matke M. B. bol doručený list s dátumom 29.09.1999, ktorého odosielateľom je J. H.. V liste ho J. H. označuje za schizofrénneho psychopata, homosexuála, obviňuje ho z ohovárania a z toho, že mal prenasledovať jeho zamestnancov. Pisateľ v liste uvádza, že požiadal cirkevné orgány o jeho psychiatrické vyšetrenie a vyhráža sa, že zabezpečí, že nebude môcť nikde pracovať. Všetko v liste uvedené oznámi občanom O.. Predmetný list spôsobil matke navrhovateľa psychickú traumu. Obdobný list bol zaslaný J. H. aj jeho vtedajšiemu zamestnávateľovi A. Ú. T.. Týmito listami J. H. podľa navrhovateľa mu spáchal vážnu ujmu na cti, vážnosti a dôstojnosti. Ďalej navrhovateľ poukázal nato, že dňa 05.12.1999 v jeho rodnej obci O. traja neznámi muži, ktorí pricestovali červenou škodou Favorit s bratislavskou EČV, distribuovali po obci letáky v ktorých je navrhovateľ hlboko osočovaný a ponižovaný. V letáku je označovaný ako psychopat, homosexuál, ktorý je agresívny, zneužíva chlapcov. Preto oznamovateľ vyzýva rodičov, aby si dávali pozor. Týmto letákom bola nepravdivo ponížená v obci jeho osoba. Podľa jeho vedomostí letáky boli doručené viacerým obyvateľom O., ktorý následne tieto letáky priniesli aj do ich domu a ukázali ich jeho rodičom. Z dôvodu vyhrážania sa J. H. v listoch adresovaných, či už jemu, jeho matke alebo A. Ú. má podozrenie, že iniciátorom distribuovania letákov v obci O. je J. H., prípadne jeho spoločníci. Vyššie uvedeným došlo k vážnemu poškodeniu jeho cti, vážnosti a dôstojnosti.

Dňa 19.05.2000 bolo súdu zaslané vyjadrenie odporcu, v ktorom nepoprel, že dňa 9.9.1999 zaslal navrhovateľovi list, ktorým chcel navrhovateľa upozorniť na jeho nesprávne počínanie, nakoľko navrhovateľ ho dlhšiu dobu sledoval a prenasledoval ho ako aj pracovníkov personálnej agentúry P., ktorú riadi. Nikde v liste navrhovateľa neoznačil za psychopata, homosexuála a k záveru, že niektoré jeho skutky môžu nasvedčovať duševnej chorobe prišiel na základe toho, že je odborník - psychológ. Odporca ďalej v podaní uvádza, že vychádzajúc z neochoty navrhovateľa stretnúť sa dňa 29.09.1999,

sa obrátil listom aj na matku navrhovateľa M. B., aby ju oboznámil s počínaním jej syna a poprosil ju o pomoc. Odpoveď od nej nedostal. Nakoľko navrhovateľ neustále pokračoval v doterajšom správaní obrátil sa listom aj na A. Ú. v T.. Cieľom bolo predísť zneváženiu rímskokatolíckej cirkvi. Závery šetrenia A. Ú. mu známe nie sú, ale má vedomosť o tom, že navrhovateľ bol uvoľnený z pastoračnej činnosti. Odporca v podaní odmieta akúkoľvek vedomosť o distribuovaní letákov, a preto sa k tomu ani nevie vyjadriť. Na základe vyššie uvedeného navrhuje návrh zamietnuť ako nedôvodný.

Podaním doručeným súdu dňa 17.03.2000 navrhovateľ doplnil petit svojho návrhu, v ktorom upresňuje text ospravedlnenia, ktoré má učiniť odporca. Navrhovateľ nepožadoval už ospravedlnenie v regionálnych T. N..

Podaním doručeným súdu dňa 12.07.2000 (č.l. 66 spisu) navrhovateľ rozšíril návrh o ďalšieho odporcu a to o subjekt: PhDr. J. H. Dr. H. - P., IČO: XXXXXXXX,. ul. Ď. č. X,. XXX. XX. B. - XX,. Prevádzkareň: PhDr. J. H. D.. H. - P., P.O.BOX XX, ul. T. č. XX, XXX XX B. - XX. Vzhľadom k rozšíreniu okruhu odporcov navrhovateľ upravil aj petit svojho návrhu tak, že tam kde navrhoval pôvodne žiadal uložiť súdom povinnosť len odporcovi v 1. rade, navrhol uložiť povinnosť obom odporcom. Zároveň doplnil svoj pôvodný petit tak, že žiadal aby odporcovia zaslali ospravedlňujúci list aj cirkevnej komunite a to J. F., J. B., L. Č., D. T., J. H., D. J..

Podaním doručeným súdu dňa 12.07.2000 (č.l. 70 spisu) navrhovateľ navrhol doplniť dokazovanie o odbornú expertízu letáku zo dňa 05.12.1999, ktorá by mala preukázať jeho podozrenie, že leták písala a rozširovala tá istá osoba, t.j. sám odporca v 1. rade resp. jeho zamestnanci a taktiež, že autorom letáku nie je nikto iný ako odporca v 1. rade.

Dňa 21.07.2000 bolo súdu doručené vyjadrenie odporcu v 1. rade (č.l. 74 spisu) v ktorom uvádza, že sa nikdy nestretol osobne s arcibiskupom J. S., biskupom J. F., V., mons. Č., vdp. D. J. a J. H.. Z toho dôvodu nie je preto ani potrebné zasielať uvedeným osobám ospravedlňujúci list. List, ktorý zaslal odporca A. Ú. bol odovzdaný biskupovi D. T.. Cieľom tohto listu bolo predísť zneváženiu rímskokatolíckej cirkvi, nakoľko odporca vyčerpal všetky možnosti k zamedzeniu negatívnej činnosti navrhovateľa. A. Ú. na list odpovedal dňa 06.10.1999. Odporca sa osobne stretol len s biskupom T. a správcom farnosti vo S. J. J. B..

Uznesením č.k. 12C 11/00-80 zo dňa 11.08.2000 súd pripustil v zmysle § 92 ods. 1 O.s.p. pristúpenie ďalšieho účastníka do konania na strane odporcu a to : PhDr. J. H. Dr. H. - P., IČO: XXXXXXXX, ul. Ď. č. X., B., Prevádzkareň: PhDr. J. H. Dr. H. - P., P.O.BOX XX, ul. T. č. XX, B..

Podaním doručením súdu dňa 19.04.2001 navrhovateľ žiadal rozšíriť návrh o ďalšieho účastníka na strane odporcu a to o Ľ. M. a to z toho dôvodu, že výsledky policajného vyšetrovania naznačujú, že Ľ. M. distribuoval letáky o navrhovateľovi v obci O..

Uznesením č.k. 12C 11/00-155 zo dňa 03.10.2001 súd pripustil v zmysle § 92 ods. 1 O.s.p. pristúpenie ďalšieho účastníka do konania na strane odporcu a to : Ľ. M., narodený XX.XX.XXXX, bytom B., Č. XX. Uznesením č.k. 12C 11/00-191 zo dňa 18.02.2002 súd opravil uznesenie zo dňa 03.10.2001 z toho dôvodu, že v tomto rozhodnutí bol nesprávne uvedený dátum narodenia tohto odporcu, ktorý sa nenarodil dňa XX.XX.XXXX, ale správne dňa XX.XX.XXXX.

Podaním doručeným súdu dňa 20.11.2001 (č.l. 168 spisu) navrhovateľ upravil petit svojho návrhu a to z toho dôvodu, že na odporcu Ľ. M. bola v tej dobe už podaná obžaloba a bol opoznaný ako osoba, ktorá rozširovala letáky v obci O.. Z tohto dôvodu žiadal, aby súd uložil povinnosť ospravedlniť sa nielen odporcom už vystupujúcim v konaní, ale aj novopristúpenému odporcovi Ľ. M.. Čo sa týka finančnej satisfakcie, tak žiadal zaviazať odporcov v 1. a 2. rade zaplatiť mu nemajetkovú ujmu vo výške 250.000,- Sk a odporcu v 3. rade žiadal zaviazať zaplatiť mu nemajetkovú ujmu vo výške 50.000,-Sk.

Súd uznesením č.k. 12C 11/00-232 zo dňa 28.05.2003 (č.l. 232 spisu) pripustil zmenu žalobného petitu tak, ako žiadal navrhovateľ pripustiť podaním doručeným súdu dňa 20.11.2001.

Dňa 29.9.2004 právny zástupca navrhovateľa do zápisnice požiadal (č.l. 310 spisu), aby súd pripustil zmenu petitu tak, že všetci odporcovia sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu 300.000,-Sk.

Súd uznesením č.k. 12C 11/00-315 zo dňa 11.10.2004 (č.l. 315 spisu) pripustil zmenu žalobného petitu tak, ako žiadal právny zástupca navrhovateľa pripustiť na pojednávaní v deň 29.9.2004.

Dňa 04.05.2005 bolo súdu doručené podanie navrhovateľa, v ktorom žiadal, aby na stranu odporcu vstúpil subjekt: P.., v.o.s., B. XX, P.O.BOX XX, B., IČO: XXXXXXXX. Po takto zmenenom okruhu účastníkov žiadal aj prispôsobiť petit. Svoju žiadosť navrhovateľ odôvodnil tým, že odporca J. H. listy adresované matke navrhovateľa a arcibiskupovi podpísal a graficky aj zvýraznil ako „PhDr. J. H., P., T. XX, P.O.BOX XX, XXX XX. B..“

Súd uznesením č.k. 12C 11/00-369 zo dňa 16.05.2005 pripustil, aby do konania pristúpil ďalší odporca P.., v.o.s., B. XX, P.O.BOX XX, B., IČO: XXXXXXXX.

Dňa 02.11.2007 bolo súdu doručené písomné podanie navrhovateľa (č.l. 480 spisu), v ktorom žiadal pristúpenie ďalšieho účastníka do konania a to subjekt: obchodné meno: PhDr. J. H., miesto podnikania XXX XX B. - R., P. XX, IČO: XXXXXXXX. Pristúpenie žiadal z toho dôvodu, že list adresovaný matke navrhovateľa a A. Ú. bol podpísaný „PhDr. J. H., P.., T. XX, P.O.BOX XX, XXX XX B..“ Z tohto dôvodu aj žiadal upraviť petit návrhu. Predmetným podaním navrhovateľ fakticky ale upresnil (a zosúladil so zápisom v registri) pôvodné označenie, v konaní už vystupujúceho, odporcu J. H., žalovaného ako fyzickú osobu, podnikateľa. Doposiaľ bol J. H. procesne ako fyzická osoba podnikateľ označený navrhovateľom ako : PhDr. J. H. Dr. H. - P.., IČO: XXXXXXXX, ul. Ď. č. X, B., Prevádzkareň: PhDr. J. H. Dr. H. - P.., P.O.BOX XX,. ul. T. č. XX,. B. a predmetným podaním jeho označenie navrhovateľ upresnil na : PhDr. J. H., miesto podnikania XXX XX B. - R., P. XX, IČO: XXXXXXXX.

Okresný súd uznesením č.k. 12C 11/00-492 zo dňa 08.11.2007 pripustil zmenu návrhu tak ako žiadal navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 02.11.2007.

Okresný súd uznesením č.k. 12C 11/00-496 zo dňa 08.11.2007 pripustil, aby do konania pristúpil na strane odporcu : PhDr. J. H. s miestom podnikania P. XX, B. ako odporca v 4. rade. Podaním doručeným súdu dňa 02.11.2007 tak navrhovateľ upresnil definitívne celý okruh označených odporcov tak, že za odporcu v 1. rade označil : PhDr. J. H., bytom Ď. X, B., za odporcu v 2. rade : Ľ. M., ul. Č. XX, B., za odporcu v 3. rade : P., v.o.s., so sídlom B. XX, B., IČO : XXXXXXXX a za odporcu v 4. rade : PhDr. J. H., s miestom podnikania P. XX, B., IČO : XXXXXXXX. S takto vymedzeným okruhom a poradím účastníkov aj súd následne konal.

K poslednej úprave, zmene petitu návrhu došlo na pojednávaní v deň 1.4.2009, ktorú súd pripustil v znení ako je uvedené vo výroku rozsudku až nato, že navrhovateľ žiadal uložiť povinnosť písomne sa ospravedlniť rodičom navrhovateľa, A. Ú. a jemu samému, popri odporcovi v 1. rade aj odporcovi v 2. rade a taktiež žiadal priznať nemajetkovú ujmu spolu vo výške 300.000,-Sk.

Odporcovia s návrhom nesúhlasili a žiadali ho ak nedôvodný zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, ich právnych zástupcov, svedkov V. F., J. H., M. T., D. J., D. T., J. B., M. B., A. M., C. B., E. K., S. M., J. S., oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to predovšetkým s listami zaslanými navrhovateľovi, arcibiskupovi, matke navrhovateľa, písomnými vyjadreniami účastníkov, znaleckým posudkom Mgr. H., znaleckým posudkom Mgr. Z., pripojeným trestným spisom Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T 95/01, dohodou o rozviazaní pracovného pomeru, lekárskou správou MUDr. V. ako i s celým obsahom spisového materiálu a zistil nasledujúci skutkový a právny stav :
Navrhovateľ v konaní uviedol, že dňa 10.09.1999 dostal list, v ktorom sa okrem iného spomína, že ma psychopatické, vydieračské, homosexuálne sklony, pričom v závere liste je presne uvedené, čo má v budúcnosti nastať, že teda že pisateľ listu oboznámi s obsahom listu aj verejnosť. Ďalší list obdobného obsahu zo dňa 29.09.1999 bol doručený jeho matke, ktorej spôsobil hrozné útrapy, nedá sa opísať ako sa po jeho prečítaní cítila. Dňa 29.09.1999 bol napísaný a odoslaný list, taktiež arcibiskupovi S. v ktorom obdobne je navrhovateľ znevažovaný. Všetky tri listy sú podpísané odporcom. Dňa 05.12.1999 boli v

obci O. rozoslané letáky, ktoré následne viacerí obyvatelia obce O. priniesli a ukázali aj jeho rodičom. V letáku bol označený ako psychopat, informácia o tom, že bol rozhodnutím A. pozbavený výkonu kňazskej služby. V tejto súvislosti uviedol, že pracovný pomer s A. Ú. ukončil dňa 15.02.2000. Navrhovateľ ďalej podotkol, že odporca osobne navštívil farára v M. p. H., farára J. B. a biskupa J. F.. S listom bol oboznámený aj mons. Č.. Medzi anonymným letákom - oznámením distribuovaním v jeho rodnej obci a listami podpísanými odporcom je podľa jeho názoru logická väzba a taktiež z rovnakých použitých výrazových prostriedkov, riadkovania a podobne je možné vidieť spojitosť. Je tu priama súvislosť medzi vyhrážkami odporcu a ich realizáciou prostredníctvom letáku. Je tu aj časová nadväznosť. Na základe vyššie uvedeného došlo podľa navrhovateľa k zásahu do jeho cti a dôstojnosti, keďže žil a bude žiť v obci O., jedenásť rokov bol verejne činnou osobou, ktorú si vážili a vážia. Pracuje v mediálnej spoločnosti a je predpoklad, že bude vystupovať aj na televíznej obrazovke. Vyššie uvedené konanie narušilo všetky jeho väzby v obci O., či už s učiteľmi, priateľmi, ktorí sú z informácií z letáku šokovaní. Navrhovateľ upozornil, že o liste adresovanom arcibiskupovi S. vedia teologické kruhy, vedia o tom kňazi. Takýmito zásahmi mu bola spôsobená závažná ujma, dehonestovaná jeho osoba a jeho rodina. Zásah je aj o to citeľnejší, že dlhé roky pôsobil ako kňaz s určitou vážnosťou a dôstojnosťou budovanou niekoľko rokov a jeho meno sa bude spájať do budúcnosti s negatívnymi spomienkami na celú záležitosť. K vykonanému znaleckému dokazovaniu uviedol, že so závermi znaleckého dokazovania vykonaného v súdnom konaní sa stotožňuje a tieto len potvrdili závery znaleckého posudku vypracovaného mimo súdneho konania. Znalecký posudok jednoznačne potvrdil autorstvo anonymného OZNÁMENIA odporcu v 1. rade. Podľa jeho názoru je tu evidentná nadväznosť OZNÁMENIA na predchádzajúce listy, ktoré boli odporcom v 1. rade zaslané a v ktorých sa vyjadril, že do budúcna má úmysel poškodiť jeho dôstojnosť a občiansku česť. Podotkol, že odporca v 2. rade, ktorý preukázateľne roznášal letáky patril do úzkeho okruhu zamestnancov odporcu v 1. rade. Celú vec podľa neho vymyslel odporca v 1. rade a roznášanie letákov po obci vykonali osoby z jeho vedomím. Celý akt roznášania anonymného OZNÁMENIA bol cielený. Ku skutočnosti uvedenej odporcom v 2. rade v konaní, že mal pôsobiť v trestnom konaní na svedkov opoznajúcich pri rekognícii odporcu v 2. rade ako osobu roznášajúcu anonymné letáky v obci O. a to tým spôsobom, že ich mal ovplyvniť tak, aby spoznali odporcu v 2. rade, navrhovateľ uviedol, že toto zásadne popiera, nijakým spôsobom svedkov, ktorí odporcu v 2. rade ako páchateľa spoznali neovplyvňoval. Takéto tvrdenia považuje za účelové. Súd v trestnom konaní dospel k jednoznačnému záveru a to aj napriek tomu, že odporca v 2. rade stále svoju vinu popiera.

Odporca v 1. rade, žalovaný navrhovateľom zároveň ako fyzická osoba nepodnikateľ tak aj ako fyzická osoba podnikateľ vystupujúci procesne ako odporca v 4. rade a zároveň aj ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti vystupujúcej procesne ako odporca v 3. rade v konaní uviedol, že s návrhom nesúhlasí a žiadal ho ako nedôvodný zamietnuť. Potvrdil a nepoprel, že listy zo dňa 9.9.1999, 1.10.1999 a 29.9.1999 adresované navrhovateľovi, jeho matke a A. Ú. skutočne napísal on a aj ich týmto osobám zaslal. Za obsahom listov a názormi v nich prezentovaných si stojí. Poprel ale, že by existovala akákoľvek spojitosť medzi letákmi distribuovanými v obci O. a jeho osobou. V listoch, ktoré napísal používal odbornú terminológiu, kým v letáku sa odborná forma už nevyskytuje. K záverom, ktoré prijal v listoch a ktoré sa dotýkajú jeho diagnostiky duševného zdravia navrhovateľa dospel na základe toho, že je psychológ a môže vysloviť podozrenia na zmenu osobnosti. List A. Ú. ponímal ako sťažnosť nadriadenému orgánu navrhovateľa, podľa jeho názoru využil zákonný postup ako sa sťažovať zamestnávateľovi na jeho pracovníka. Zvolil vhodný spôsob, keďže išlo o dôverný list. V konaní odporca ďalej uviedol, že k záveru o psychologickom profile navrhovateľa dospel aj napriek tomu, že navrhovateľ nie je klientom ani nebol využívajúcim jeho služby psychológa. List adresovaný arcibiskupovi S. odovzdal osobne biskupovi T. pri osobnej návšteve. Navrhovateľovi a jeho matke ich odovzdal do vlastných rúk. K dôvodu, motívu prečo napísal tri listy odporca v 1. rade uviedol, že s navrhovateľom sa zoznámil v roku 1999 a to za takých okolností, že ako živnostník mal inzerát, že hľadajú nejakého spolupracovníka pri vytváraní školských testov. Na tento inzerát navrhovateľ zareagoval. Prvé osobné stretnutie sa udialo na pracovisku, kde sa dohodli, že navrhovateľ môže pripraviť návrh školského testu. Išlo o test z nemčiny. Od tej doby sa začal navrhovateľ k nemu správať podivným spôsobom a aj voči ďalším zamestnancom. Vie o tom, že navrhovateľ mal konflikt s jemu podriadeným zamestnancom Ing. M. T.. Podrobnosti ale o tom nepozná. Pri osobných stretnutiach s navrhovateľom odborne vyhodnotil jeho osobnosť, keďže sám je psychológom a tieto svoje zistenia uviedol v listoch. Vzhľadom k týmto vyhodnoteniam a k tomu, že vedel, že navrhovateľ vykonáva pastoračnú činnosť mal potrebu oboznámiť so svojimi zisteniami zamestnávateľa navrhovateľa a jeho rodinu. Preto napísal aj predmetné listy a adresoval ich A. Ú. a rodine navrhovateľa. Zásadne odmietol, že by s navrhovateľom mal akýkoľvek priateľský vzťah. K znaleckému dokazovaniu vykonanom v konaní uviedol, že s jeho závermi sa nestotožňuje a tieto

spochybňuje. Odmieta, že by bol autorom textu anonymného OZNÁMENIA. Bližšie sa k tomu vyjadrovať nechce. Poukázal ďalej nato, že znalkyňa vo svojom znaleckom posudku konštatuje, že pisateľa a rozširovateľa anonymného OZNÁMENIA nemožno jednoznačne potvrdiť. Popiera teda nielen svoje autorstvo uvedeného oznámenia ale aj to, že by bol pisateľom resp. rozširovateľom OZNÁMENIA. Odporcu v 2. rade pozná, tento u neho pracoval od roku 1998 v spoločnosti O. Š. s.r.o. v ktorej spoločnosti bol konateľom a odporca v 2. rade pracoval u neho aj ako u živnostníka, ako živnostník mal a má hlavný predmet činnosti vytváranie školských testov a sprostredkovanie zamestnania. Odporca v 2. rade u neho pracoval asi do roku 2002 a mal s ním iba pracovný vzťah. Vie o tom, že odporca v 2. rade bol uznaný trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č.k. 5T 95/01-138 vinným zo spáchania trestného činu ohovárania a to na tom skutkovom základe, že v obci O. dňa 05.12.1999 oznamoval nepravdivé údaje o navrhovateľovi. O predmetnom súdnom rozhodnutí vie na základe toho, že bol v trestnom konaní sám vypočúvaný a dokonca bol aj on podrobený rekognícií, opoznávaniu občanov z obce O., nakoľko bol podozrivý, že aj on sa zúčastnil distribuovania letákov. Jeho účasť na distribuovaní letákov sa ale rekogníciou nepotvrdila a nepreukázala. Podozrenie pokladá za nedôvodné. Na otázku súdu, ako si vysvetľuje, že sa odporca v 2. rade oboznámil s textom OZNÁMENIA za ktorého autora bol znalkyňou jednoznačne označený uviedol, že si to vysvetliť nevie a podľa jeho názoru text OZNÁMENIA mohol odporca v 2. rade vytvoriť aj sám a to na základe textov, listov, ktoré on napísal a adresoval či už navrhovateľovi, jeho matke alebo A. Ú.. Texty listov mal uložené vo svojom osobnom počítači na pracovisku a k počítaču mali prístup aj ďalší zamestnanci, teda aj odporca v 2. rade a mohli sa tak bez jeho vedomia z listami oboznámiť. Jeho kolegovia v práci vedeli o listoch, ktoré zaslal sám im uviedol, že listy zašle a nevidí na tom nič zlé, že riešil osobné veci s kolegami. Na otázku súdu, čo si myslí o motíve prečo odporca v 2. rade rozširoval, distribuoval anonymné letáky v obci O. a za akým účelom tak urobil, odporca v 1. rade uviedol, že takéto konanie si nevie vysvetliť, ale nevylučuje, že motívom mohol byť osobný konflikt medzi odporcom v 2. rade a navrhovateľom, obaja sa poznali. Potom čo bol odporca v 1. rade oboznámený súdom s časťami textov z listov zaslaných navrhovateľovi, jeho matke a A. Ú., v ktorých sa uvádza, že celú záležitosť bude nútený zmedializovať, že oznámi v obci O. a každému obyvateľovi a taktiež aj vo vtedajšej farnosti navrhovateľa ako aj ďalších jeho pôsobiskách, odporca v 1. rade uviedol, že predmetné vyhrážky nikdy nenaplnil a osobám, ktoré uviedol v listoch, teda obyvateľom obce ani farnosti nič také neoznámil. Po zaslaní listov iba osobne navštívil A. Ú., kde sa rozprával s arcibiskupom F. a ešte jedným arcibiskupom na ktorého meno si už nespomína. Potvrdil, že vyhrážky v listoch napísal ale neskôr po uvážení dospel k záveru, že takto postupovať, ako v listoch naznačil, nebude.

Odporca v 2. rade Ľ. M. v konaní uviedol, že návrh pokladá za nedôvodný a preto ho žiadal zamietnuť. Nepoprel, že bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č.k. 5T 95/01-138 zo spáchania trestného činu ohovárania a to na tom skutkovom základe, že v obci O. dňa 05.12.1999 oznamoval nepravdivé, ničím nepodložené údaje tým spôsobom, že po obci roznášal do schránok a podával do rúk náhodným okoloidúcim oznámenia na osobu Š. B., na ktorých bolo uvedené, že Š. B. bol pozbavený výkonu kňazskej služby z dôvodu vážnej duševnej choroby. Za uvedený trestný čin mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody. Aj napriek tomu, že v trestnom konaní mu spáchanie trestného činu a teda spáchania predmetného skutku bolo preukázané s takýmto rozhodnutím súdu sa nestotožňuje, vnútorne súdne rozhodnutie neprijal a popiera aj v súčasnosti, že by sa skutku a trestného činu bol dopustil, teda že by anonymné OZNÁMENIE z č.l. 4 spisu roznášal a šíril v obci O.. Potvrdil, že voči súdnemu rozhodnutiu v prípade nespokojnosti mal právo sa odvolať ale on toto právo nevyužil a rozhodnutie súdu prijal. Na otázku súdu s koľkými osobami a či mu niekto pomáhal s roznášaním letákov preto uviedol, že on letáky neroznášal a nevie o ďalších osobách, ktoré to urobili. S anonymným OZNÁMENÍM, ktoré malo byť roznášané v obci O. sa oboznámil až v trestnom konaní. Predtým mu toto OZNÁMENIE známe nebolo. Nikto ho ani nepožiadal o roznášanie OZNÁMENIA v obci O.. K skutočnosti, že ho nejaké osoby opoznali pri rekognícii v trestnom konaní, ako osobu, ktorá roznášala predmetné anonymné letáky uviedol, že tieto osoby mohol ovplyvniť navrhovateľ. Mohol napríklad osobám, ktorého ho mali pri rekognícií opoznať, opísať ako vyzerá, že má krátke vlasy a pod. a preto ho pri policajnom úkone aj spoznali. V konaní uviedol, že od roku 1998 do roku 1999 pracoval v O. Š., ktorého majiteľom bol odporca v 1. rade a to až do roku 2002. Prvýkrát sa s navrhovateľom stretol na ulici pred miestom podnikania odporcu v 1. rade na T. ulici v B.. Na rok si už nespomína. Navrhovateľ sa pohyboval pri zaparkovaných autách na ulici a odporca v 1. rade mu ho ukázal z toho dôvodu, že v tej dobe už odporca v 1. rade jemu a viacerým spolupracovníkom povedal, že navrhovateľ ho obťažuje telefonátmi a pod.. Preto mu navrhovateľa ukázal ako osobu, ktorá ho obťažuje. Nevie čo bolo motívom a dôvodom, prečo mal navrhovateľ odporcu v 1. rade obťažovať. Odporcu v 1. rade sa nepýtal odkiaľ sa

s navrhovateľom pozná a nevie ani žeby navrhovateľ prejavil záujem pracovať pre odporcu v 1. rade. S navrhovateľom nemal žiaden bližší, či už pracovný alebo kamarátsky vzťah. Navrhovateľa zväčša stretal na pojednávaniach v iných veciach. Navrhovateľ ho obvinil v minulosti zo spáchania priestupku, mal mu poškodiť zrkadlo na aute. Odporca v 2. rade v konaní ďalej uviedol, že odporca v 1. rade jemu a ďalším spolupracovníkom oznámil, že napísal nejaké listy navrhovateľovej matke, arcibiskupovi a nevie ešte komu. Odporca v 1. rade mu uviedol, že tieto listy napísal preto, aby ho navrhovateľ neobťažoval, aby mu dohovoril resp. jeho okoliu. Obsah listov, ich text nevidel iba vedel o tom, že boli odporcom v 1. rade zaslané. V konaní teda zásadne poprel, že by sa bol s obsahom listov oboznámil, či už s vedomým odporcu v 1. rade napr. tak, že by mu ich dal tento k nahliadnutiu alebo bez vedomia odporcu v 1. rade napr. tým spôsobom, že by sa oboznámil z ich obsahom v počítači odporcu v 1. rade. Odporca v 1. rade mal jeden počítač u seba v kancelárii a ďalší bol u sekretárky. On sám ale s počítačom z dôvodu pracovného zaradenia nemal dôvod pracovať. Prístup do kancelárie odporcu v 1. rade bol voľný, bol tam sklad okuliarov, ktoré sa predávali, preto tam mal prístup ktokoľvek z personálu.

Z podania z č.l. 9 spisu súd zistil, že pisateľ tohto podania podpísaný ako PhDr. J. H. v podaní adresovanom Š. B. a datovanom dňom 9.9.1999 okrem iného uvádza aj nasledovné „vzhľadom k tomu, že ste sa od apríla 1999 pokúšali mňa aj pracovníkov P. vydierať, prenasledovať, ohovárať s homosexuálnych sklonov atď. Vám oznamujem, že podám na Vás trestné oznámenie. Okrem toho vzhľadom k tomu, že ste duchovná osoba obraciam sa týmto súčasne na Váš dekanát a súdneho vikára biskupa Dr. V. F. so žiadosťou o začatie konania voči vašej osobe s cieľom pozbavenia Vás možnosti pastoračnej činnosti, resp. exkomunikácie. Vaše psychopatické, vydieračské a homosexuálne sklony oznámim aj vo Vašej terajšej farnosti K. N. D., prípadne následne vo všetkých ďalších Vašich pôsobiskách ako správcu farnosti. Osoba ako ste vy podľa cirkevných predpisov nemôže z morálneho hľadiska vykonávať pastoračnú činnosť. Na základe uvedených skutočností Vás vyzývam k stretnutiu na ktorom som ochotný sa s Vami dohodnúť na vyrovnaní mimosúdnou cestou a mimo disciplinárnych orgánov cirkvi. Pokiaľ tak neučiníte, zvážte prosím následky, ktoré môžu pre Vás po tomto termíne nastať: Oznámenie Vašej rodine o týchto všetkých skutočnostiach, požiadavka na disciplinárne orgány cirkvi na Vaše ústavné psychiatrické vyšetrenie a liečenie, zviditeľnenie Vašej psychopatickej, homosexuálnej osobnosti vo Vašom bydlisku, farnosti prípadne v médiách.“ Podanie je vlastnoručne podpísané nečitateľným podpisom.

Z podania z č.l. 7 spisu súd zistil, že predmetné podanie začína oslovením „Vážená pani B.“ a pokračuje textom „ako predpokladám určite ste si všimla, že Váš syn Š. sa v poslednom období značne zmenil. Súvisí to pravdepodobne s mojím podozrením, že u neho prepukla DUŠEVNÁ CHOROBA - schizofrénna psychopatia. Ako viete od 15. júna je v neustálom spore s otcom biskupom J. S., ktoré sa týka prijatia miesta správcu farnosti. Táto jeho podivínska zamienka spolu s tým, čo Š. robil mne a mojim spolupracovníkom od marca 1999 povedie k tomu, že bude v krátkom čase pozbavený pastoračnej činnosti. To znamená, že nebude môcť vykonávať povolanie kňaza, teda to načo sa pripravoval v seminári niekoľko rokov. To je pre mňa neklamný znak, že ho postihla duševná choroba, pretože pre normálneho kňaza je pastoračná činnosť prvoradá, nevzdá sa jej za žiadnu cenu, je to jeho celoživotné poslanie. V tejto súvislosti Vás chcem informovať, že Š. mňa mojích spolupracovníkov od marca 1999 neodôvodnene prenasledoval, vypisoval listy, v ktorých sa vyznával z toho, že je sexuálne orientovaný na chlapcov - teda HOMOSEXUÁL, a začal nám dávať návrhy na stretnutia. Neskôr mne, mojim pracovníkom a susedom v mieste nášho bydliska napísal ohováračské listy, v ktorých nás ohovára z homosexuality tým, že popisuje svoje vlastné homosexuálne aktivity s rôznymi mužmi. Jeho prenasledovanie a vydieranie sa psychopaticky prehĺbilo počas prázdnin, teda v čase keď prestal pracovať pre cirkev a to tak, že takmer denne sliedil na T. ulici XX, kde je sídlo mojej firmy a v P., kde mám pobočku a kde majú trvale bydlisko moji pracovníci. Denne Váš syn vyvolával na moje telefónne čísla a vyhrážal sa, že ma znemožní, oznámi údaje o mne pracovníkom, susedom a rodičom. Tieto vyhrážky zrealizoval a tým mi veľmi ublížil a poškodil mne a mojej firme. V sobotu 25.9.1999 Š. v Pezinku na vinobraní dokonca fyzicky napadol môjho zamestnanca a spôsobil mu ujmu na zdraví. To už nemôžeme nechať bez odozvy. Podali sme naňho trestné oznámenie na polícii. Na základe týchto skutočností som Š. napísal list, v ktorom som ho upozornil, že pokiaľ bude pokračovať v tomto psychopatickom prenasledovaní podám naňho trestné oznámenie. (Kopiu listu prikladám). Keďže na tento list nereagoval oznámil som všetky tieto skutočnosti otcom biskupom S., T. a F. ako aj správcovi farnosti v S.. J. o. J. B.. Cirkevné orgány som požiadal o zabezpečenie jeho psychiatrického vyšetrenia a ústavnej liečby jeho nebezpečnej duševnej choroby. Vážená P. B. žiadam Vás, aby ste v rámci svojich možností skúsila so Š. hovoriť a pomohla mu v tom, že bude súhlasiť s liečením svojej duševnej choroby. Prosím Vás

hovorte s ním aj o nezmyselnosti jeho konania voči mojej osobe. Nič tým nezíska - naopak úplne zbytočne bude pozbavený pastoračnej činnosti, bude na smiech v celej Vašej obci, pretože list otca arcibiskupa o zbavení kňazskej činnosti bude prečítaný v kostole v O. v najbližšom čase. Samozrejme hoci nerád musím konštatovať, že pokiaľ sa Váš syn Š. po 1.10.1999 objaví v mojej blízkosti alebo sa pokúsi o nejaký kontakt /osobne, písomne alebo telefonicky/ so mnou alebo s mojími spolupracovníkmi zabezpečím, že už vôbec nebude môcť nikde pracovať a to aj mimo cirkvi. Súčasne oznámim vo Vašej obci každému obyvateľovi dôvod prečo bol pozbavený kňazskej služby. Teda všetko toto, čo Vám píšem sa dozvedia všetci občania O.. Dúfam, že viete zvážiť, čo by to pre Vás a Vašu rodinu znamenalo. Vážená pani B., ďakujem, že ste si tento list prečítala. Chcem Vás ubezpečiť, že Vášmu synovi chcem pomôcť aj keď mi urobil veľa nekresťansky zlých vecí, ktoré kňaz z morálneho hľadiska nesmie urobiť. Keďže ide o duševne chorú osobu pokúsme sa spolu zabrániť, aby nespáchal ešte niečo horšie. Verte, že v tomto liste nič nie je vymyslené ani nadsadené. Som doktorom psychológie s 20. ročnou praxou, viem teda o čom hovorím. Pokiaľ by ste považovali za vhodné osobné stretnutie dajte mi vedieť a ja sa podľa toho zariadim.“ V spodnej časti podania je uvedené „S pozdravom PhDr. J. H., P., T. XX, P.O.BOX XX, XXX. XX. B.“ s tým, že nad menom je rukou písaný nečitateľný podpis. Podanie je v úvode datované dňom 29.9.1999 napísané v B..

Z podania z č.l. 5 spisu súd zistil, že predmetné podanie začína oslovením „Vážený otec arcibiskup“ a pokračuje textom „ako predpokladám určite ste si všimli, že kňaz Š. B. sa v poslednom období značne zmenil. Súvisí to pravdepodobne s mojím podozrením, že u neho prepukla DUŠEVNÁ CHOROBA - schizofrénna psychopatia. Píšem Vám tento list, aby som oznámil aj niektoré ďalšie podrobnosti, ktoré sa týkajú jeho osoby a neuveriteľných skutkov, ktoré vykonal. Chcem Vás informovať, že Š. B. mňa mojích spolupracovníkov od marca 1999 neodôvodnene prenasledoval, vypisoval listy, v ktorých sa vyznával z toho, že je sexuálne orientovaný na chlapcov - teda HOMOSEXUÁL, a začal nám dávať návrhy na stretnutia. Neskôr mne, mojim pracovníkom a susedom v mieste nášho bydliska napísal ohováračské listy, v ktorým nás ohovára z homosexuality tým, popisuje svoje vlastné homosexuálne aktivity s rôznymi mužmi. Podrobný popis jeho aktivit je popísaný v liste, ktorý som mu napísal 9.9.1999 a ktorého kópiu prikladám pre lepšie osvetlenie môjho problému. Jeho prenasledovanie a vydieranie sa psychopaticky prehlbilo počas prázdnin, teda v čase keď prestal pracovať pre cirkev a to tak, že takmer denne sliedil na T. ulici XX, kde je sídlo mojej firmy a v P., kde mám pobočku a kde majú trvalé bydlisko moji pracovníci. Denne vyvolával na moje telefónne čísla a vyhrážal sa, že ma znemožní, oznámi vymyslené informácie o mne pracovníkom, susedom a rodičom. Tieto vyhrážky v auguste zrealizoval a tým poškodil mne a mojej firme. Aby toho nebolo dosť v sobotu 25.9.1999 Š. B. v Pezinku na vinobraní dokonca fyzicky napadol môjho zamestnanca a spôsobil mu ujmu na zdraví. To sme už nemohli nechať bez odozvy. Podali sme naňho trestné oznámenie na polícii. Už pred týmto incidentom som Š. B. 9.9.1999 napísal list, v ktorom som ho upozornil, že pokiaľ bude pokračovať v tomto psychopatickom prenasledovaní podám naňho oznámenie na príslušné orgány. Na tento list nereagoval, ale naopak vysmieval sa mi že s kňazkou činnosťou definitívne skončil. To je pre mňa neklamný znak, že ho postihla duševná choroba, pretože pre normálneho kňaza je pastoračná činnosť prvoradá, nevzdá sa jej za žiadnu cenu, je to jeho celoživotné poslanie. Už vôbec nie preto, aby niekoho nezmyselne prenasledoval, vyhrážal sa alebo dával sexuálne návrhy. Všetky tieto skutočnosti som následne oznámil otcovi biskupovi gen. vikárovi D. T.. Súčasne som požiadal otca biskupa o zváženie možnosti psychiatrického vyšetrenia Š. B. resp. ústavnej liečby jeho duševnej choroby. Vážený otec arcibiskup žiadam Vás, aby ste v rámci svojich možností skúsili s pánom B. hovoriť a pomohli mu v tom, že bude súhlasiť s liečením svojej duševnej choroby. Prenasledovaním a vydieraním mojej osoby a spolupracovníkov a zmäteným odmietaním Vami navrhovaných pôsobísk ako správcu farnosti nič nezíska - naopak úplne zbytočne bude pozbavený pastoračnej činnosti a bude na smiech veriacim nielen vo vlastnej obci. Samozrejme hoci nerád musím konštatovať, že pokiaľ sa Š. B. naďalej bude objavovať v mojej blízkosti alebo sa pokúsi o nejaký kontakt /osobne, písomne alebo telefonicky/ so mnou alebo s mojími spolupracovníkmi budem sa snažiť zabezpečiť, aby už vôbec nikde nezačal pracovať a to aj mimo cirkvi. Rovnako budem nútený celú záležitosť zmedializovať, pretože z morálneho hľadiska v cirkvi nemôže pôsobiť tento chorý človek. Naozaj som v situácii, kedy som vyskúšal všetky možnosti ako ho v tomto šialenstve zastaviť, Neviem, čo ešte viac môžem urobiť. Vážený otec arcibiskup, ďakujem, že ste si tento list prečítali. Chcem Vás ubezpečiť, že Š. B. chcem pomôcť aj keď mi urobil veľa nekresťansky zlých vecí, ktoré kňaz by nikdy nemal urobiť. Keďže ide pravdepodobne o akútne prepuknutie duševnej choroby, pokúsme sa spolu zabrániť tomu, aby nespáchal ešte niečo horšie. Verte, že v tomto liste nič nie je vymyslené ani nadsadené. Som doktorom psychológie s 20. ročnou praxou, ale s niečím podobným som sa ešte nestretol. Viem teda o čom hovorím. Pokiaľ by ste považovali za vhodné osobné stretnutie rád si veci zariadim tak, aby sa to zrealizovalo v najkratšie

možnom čase.“ V spodnej časti podania je uvedené „S pozdravom PhDr. J. H., P., T. XX, P.O.BOX XX, XXX XX B.“ s tým, že nad menom je rukou písaný nečitateľný podpis. Podanie je datované dňom 29.9.1999 napísané v B..

Z podania z č.l. 43 spisu súd zistil, že B.-T. A. Ú. dňa 06.10.1999 písomne oznámil PhDr. J. H., P., T. XX, že A. Ú. konštatuje, že dostal od J. H. dňa 29.09.1999 list v ktorom je A. Ú. informovaný o duševnom stave Š. B.. V podaní sa ďalej uvádza, že nosnosť vážnych obvinení voči Š. B., pokiaľ nie sú dokázané, nemožno pokladať za istú ale za veľmi nebezpečnú. Na podaní je vlastnoručne podpísaný J. S., arcibiskup, metropolita.

Z podania z č.l. 4 spisu súd zistil, že na predmetnom podaní označenom ako OZNÁMENIE sa nachádza text „ Vážení spoluobčania, je potrebné upozorniť Vás na nepríjemnú skutočnosť, ktorá sa týka našej obce. Žije medzi nami veľmi nebezpečný PSYCHOPAT: Š. B., ročník narodenia XXXX, bývajúci t.č. v O. číslo popisné XXX, donedávna rímskokatolícky kňaz, ktorý bol rozhodnutím otca arcibiskupa J. S. pozbavený výkonu kňazskej služby, čo Vám bude v decembri oznámené po svätej omši v kostole. Dôvodom jeho vylúčenia z kňazskej služby je aj vážna duševná choroba - je to agresívny HOMOSEXUÁL, ktorý sa pokúsil sexuálne zneužívať a následne vydierať chlapcov a ich rodiny. Je smutné, keď táto duševne chorá osoba žije a býva v našej obci. Uvedomte si prosím naliehavú vážnosť jeho chorobného myslenia a možných skutkov, ktoré v danom stave je schopný vykonať. Buďme opatrní, pretože iba tak dokážeme ochrániť vlastné deti pred týmto nebezpečným človekom, ktorý okrem sexuálneho zneužívania chlapcov, môže prenášať pohlavné choroby a AIDS. Je potrebné prijať účinné opatrenia, aby tento človek nemohol vykonať nič zlé v našej obci.“ Oznámenie je anonymné, nie je podpísaný pisateľ ani autor.

Svedok V. F. v konaní uviedol (č.l. 307 spisu), že podľa mená odporcu J. H. nepozná a nepamätá si, či ho táto osoba navštívila. Nepamätá si žiadnu súvislosť, že by niečo počul o Š. B. od J. H.. Taktiež si nepamätá nič o odchode navrhovateľa s pastoračnej činnosti. Svedok ďalej uviedol, že si nepamätá ani to, že by sa k nemu dostal leták, list v ktorom by boli uvedené tvrdenia, že navrhovateľ je duševne chorý, homosexuál, že mal zneužiť spovedné tajomstvo. V roku 1999 bol pomocným biskupom v B.. Nepamätá si ani na samotného navrhovateľa. Na otázku, či si meno navrhovateľa svedok spája s označeným osoby ako duševne chorej ako homosexuála, svedok uviedol, že nie. Svedočné si žiadne neuplatnil.

Svedok Mgr. J. H. konaní uviedol (č.l. 307 spisu), že je dosť pravdepodobné, že v roku 1999 ho osoba, ktorá sa predstavila menom J. H. navštívila. Predtým sa s touto osobou nestretol. J. H. ho navštívil s tým, či pozná Š. B., že majú osobné spory. Stretnutie trvalo asi 15 minút, bližšie sa však už nevie vyjadriť k jeho obsahu. J. H. si vypočul a keďže sám sa nechcel do celej záležitosti angažovať, povedal mu, že ak má nejaký problém má sa obrátiť na A. Ú., keďže Š. B. bol kňazom. K oznámeniu, ktoré bolo rozdávané v obci O. uviedol, že toto mu je známe a jeho obsah ho rozčúlil. Deti na tento list reagovali zle, pýtali sa ho, či môžu chodiť von, keď môže takáto osoba uvedená v letáku ublížiť a aj dospelí ľudia to brali vážne. Keď sa ho aj ľudia z O. pýtali, ako sa k tomu on postaví povedal im, že ide o obyčajný hlúpy anonym, ktorý chce ublížiť osobe. Pýtali sa ho to ľudia aj pri spovedi, či je to pravda alebo nie. Vyjadril sa k tomu aj na omši v O., aby ľudia leták nebrali vážne a nech nešpinia čestnosť osoby. Pristúpil k tomu z toho dôvodu, že dotazov od obyvateľom z O. bolo mnoho a aj kvôli deťom. Pýtali sa ho na celú záležitosť aj v susednej dedine. Podľa jeho posúdenia, anonymné oznámenie malo značný psychologický dopad nielen u obyvateľom O. ale v celom okolí T. a aj u kňazov. Hovorilo sa o celej záležitosti na B. Ú., na dekanáte. Potvrdil, že mnohí kňazi o tom vedeli. K tomu, či odporca v 1. rade navštívil aj iných kňazov sa vyjadriť nevie. Taktiež ho navštívil starosta obce O. s tým, aby sa poradili ako majú vzniknutú situáciu riešiť. Svedok v konaní ďalej uviedol, že sa oboznámil s predmetným letákom tak, že mu ho ukázali ľudia v kostole, ktorý mu aj povedali, že nejaká osoba, ktorú nevedeli identifikovať roznášala ľuďom tieto letáky do schránok. Svedočné si neuplatnil žiadne.

Svedok Ing. M. T. v konaní uviedol (č.l. 309 spisu), že dňa 05.12.1999 bol počas pracovnej doby v práci a v obci O. nikdy nebol. Potvrdil, že vie o listoch, ktoré odporca v 1. rade adresoval navrhovateľovi nakoľko je medzi nimi spor a sám chodil štyri roky po súdoch. Išlo ale o inú záležitosť. Svedok si svedočné neuplatnil žiadne.

Svedok D. J. v konaní uviedol (č.l. 310 spisu), že odporcu v 1. rade J. H. nepozná. V roku 1999 pôsobil ako farár v B. a bol zároveň dekanom T. O. B. Taktiež nedostal žiadnu písomnosť dotýkajúcu

sa navrhovateľa a nič o ňom ani nepočul. Anonymný leták si prvýkrát prečítal na pojednávaní. Žiadne informácie o ňom nemal, nikdy o ňom nepočul. Ďalej uviedol, že nikdy nepočul ani o tom, že by sa o navrhovateľovi, ktorého osobne nepozná, hovorilo, že by bol homosexuál, psychicky narušená osoba. Taktiež nič nevedel o tom, že v obci O. bol nejaký škandál dotýkajúci sa navrhovateľa a odporcu. Svedočné si neuplatnil žiadne.

Svedok D. T. v konaní uviedol (č.l. 348 spisu), že v roku 1999 pôsobil ako generálny vikár a preto pozná aj navrhovateľa, ktorý slúžil ako kňaz. Odporcu v 1. rade nevie či by spoznal mimo súdneho pojednávania. Potom čo bol oboznámený s tvrdením odporcu v 1. rade, že mu mal osobne odovzdať dôverný list adresovaný arcibiskupskému úradu dotýkajúci sa navrhovateľa svedok uviedol, že na takéto stretnutie si nevie spomenúť a absolútne sa nepamätá na predmetný list. Taktiež nevie, čo sa s predmetným listom urobilo. Nepamätá si ani obsah rozhovoru s odporcom v 1. rade. Vo všeobecnosti uviedol, že ak by sa mu takýto list dostal do rúk jeho povinnosťou bolo odovzdať ho osobe ktorej bol adresovaný. Teda ak by mu bol odovzdaný list adresovaný arcibiskupovi, odovzdal by mu ho. Nevie ako bolo na list odporcu v 1. rade odpovedané. Meno Ľ. M. nepozná, nikdy ho nepočul. Nevie o tom, či v dôsledku tohto listu bol nejaký rozruch na A. Ú.. Všetko čo o celej záležitosti môže povedať je tá vec, že navrhovateľa prosil, aby zostal v pastoračnej činnosti. S otcom arcibiskupom S. obsah listu neprejednával. Taktiež nevie o tom, že by sa odporca v 1. rade v tejto veci stretol s Dr. F., biskupom V., p. Č., p. B. a p. J.. Taktiež nevie o tom, čo sa dňa 5.12.1999 stalo v obci O.. Svedočné si svedok neuplatnil žiadne.

Svedok J. B. v konaní uviedol (č.l. 249 spisu), že pôsobí ako farár v P. a v roku 1999 pôsobil ako farár v S. J.. Navrhovateľa pozná, odporcu v 1. rade nie. Aj napriek tomu, že v obci O. mal rodičov, chodil tam na návštevy, nevie čo sa v obci stalo dňa 5.12.1999. Po tom čo bol oboznámený s obsahom letáku distribuovaného v obci O. uviedol, že ho nikdy nečítal ani o ňom nepočul. Nemá informácie o tom, že by cirkev niekedy riešila problémy, ktoré vznikli navrhovateľovi v súvislosti s touto vecou. Odporcu v 2. rade nepozná. Nevylúčil možnosť, že odporca v 1. rade ho navštívil. Denne ho navštívi 50 ľudí a nepamätá si kto ho navštívil predvčerom a nie to ešte v roku 1999. Svedok si svedočné neuplatnil žiadne.

Svedkyňa M. B. v konaní uviedla (č.l. 351 spisu), že je matkou navrhovateľa, preto vie aj čo je predmetom konania. Odporcu v 1. rade vidí na pojednávaní po prvýkrát. Dobre si spomína na skutočnosť, že v roku 1999 jej bol poštou doručený list od odporcu v 1. rade. Keďže dobre nevidí, čakala na manžela kedy príde domov aby jej list prečítal. Po jeho prečítaní sa zrútila. Mala strašné pocity, nevie ich ani vysvetliť. Ďalší šok zažila vtedy, keď týždeň potom ako boli po obci roznesené anonymné letáky pán farár v kostole o celej záležitosti hovoril a všetci na ňu pozerali. Jej manžel po prečítaní listu reagoval tak, že ako môže takí ľudia existovať, kričal, bol rozčúlený. List nedali nikomu čítať, s deťmi sa o tom rozprávali, boli smutné, celá rodina bola z toho rozrušená. Potom ako boli po obci roznesené letáky, tak ani nechodila von. Skutočnostiam uvedeným v liste neverila, bola to lož, špinavosť, akoby tomu mohla veriť. Leták jej doniesla jedna pani z Obce. Po oboznámení sa s obsahom letáku veľmi plakala a v celej obci to vyvolalo rozruch. Niektorí ľudia tomu verili, niektorí nie ale podľa jej názoru väčšina tomu uverila, nakoľko na anonymnom letáku bolo spomínané rozhodnutie otca arcibiskupa, čo dodalo letáku istú dôveryhodnosť. To, že ľudia tomu uverili vie podľa toho, že po tejto udalosti začali od nej ľudia bočiť. Z tohto dôvodu prestala aj prestala vlastne chodiť von z domu. Obmedzila aj návštevy kostola, necítila sa tam dobre, všetci na ňu pozerali, bolo jej z toho do plaču. Odporcu v 2. rade nepozná. Prestali k nim chodiť návštevy, čo ona pripisuje predmetnej udalosti. Veľa ľudí, ktorí ju predtým bežne na ulici oslovovali, pri stretnutí prešlo na druhú stranu ulice, ani ju neoslovili. Jedným z dôvodov pre ktorý syn podľa nej ukončil pastoračnú činnosť bola aj tá skutočnosť, že po tomto všetkom nemohol predstúpiť pred ľudí, všetci to vedeli, šírilo sa to aj medzi farármi. Svedkyňa si žiadne svedočné neuplatnila.

Svedok A. M. v konaní uviedol (č.l. 352 spisu), že od roku 1998 pôsobí ako starosta v obci O.. Navrhovateľa pozná, odporcov nie. Anonymný list rozdávaný v obci pozná, pretože v tej dobe, kedy bol rozdávaný bol už starostom. Bolo to v pondelok ráno keď mu jeden občan leták priniesol. Jemu osobne sa do schránky nedostal a nedostal sa aj ďalším ľuďom v obci O.. Nie každý občan tento leták dostal. Avšak vzhľadom k tomu, že ho dostalo veľa ľudí, rozprávala o tejto záležitosti celá obec a aj celé okolie a aj v ďalších obciach sa o tom hovorilo a to najmä preto, že navrhovateľ bol kňaz a na kňaza sa inak pozerá. Bol informovaný o tom, že občania obce videli nejaké auto a videli aj osoby, ktoré letáky roznášali po dedine. V tom období mala obec asi 780 obyvateľov. Navrhovateľa pozná aj celú jeho rodinu. Celá udalosť urobila veľmi zlý dojem aj na obec. Sám neveril skutočnostiam uvedeným v letáku a myslí si,

že ani ľudia v obci tomu neverili. Podľa jeho názoru sa nezmenilo voči navrhovateľovi a jeho rodine nič zo strany obyvateľov obce, ľudia ich dobre poznajú. Podľa jeho názoru ide o slušnú rodinu, vždy sa slušne k sebe správali aj sa správajú. Potom čo bol oboznámený s letákom zatelefonoval farárovi H., ktorý pôsobil v M. a do ktorého pôsobnosti patrila aj obec O.. Ten zavolal na A. Ú.. Nakoľko sa vec dotýkala cirkvi, on ako starosta celú vec neriešil, nezaujímala ho. K navrhovateľovi uviedol, že pokiaľ by aj niekto chcel na neho od obce správu o povesti, vždy ako starosta uvedie, že navrhovateľ je slušný človek. Vedel o tom, že navrhovateľ vyštudoval za kňaza a podľa jeho názoru je preto vnímaný v obci inak. Z tohto dôvodu aj celá udalosť navrhovateľovi viacej uškodila ako bežnému občanovi. Ľudia celú záležitosť ponímali tak, že ide o útok na osobu navrhovateľa. Nevie o tom, že by sa o tejto záležitosti hovorilo v kostole, do kostola často nechodí. On osobne sa nezaujímal o to aký ľudia roznášali letáky po obci, nezisťoval to. O celej záležitosti sa hovorilo asi mesiac a táto aj narušila bežný chod obce. Leták podľa jeho názoru uškodil nielen navrhovateľovi ale aj celej jeho rodine a aj obci. Vie o tom, že niektorí ľudia z obce boli vypočutí v trestnej veci aby opoznali posádku motorového vozidla, ktorí roznášali letáky po obci. Svedok si svedočné žiadne neuplatnil.

Svedok C. B. v konaní uviedol (č.l. 353 spisu), že je otcom navrhovateľa, odporcu v 1. rade nepozná ale to čo spravil odporca v 1. rade navrhovateľovi sa s rodinou ťahá už niekoľko rokov. Celá rodina sa cíti ponížene, pošpinene, ukazujú si na nich prstom. Pamätá sa nato, že manželke prečítal list, ktorý dostala od odporcu v 1. rade, pretože manželka dobre nevidí. Z listu bol veľmi zhrozený, neveril však jeho obsahu, pochyboval o tom, čo je v liste napísané. Manželke ako ženy sa celá záležitosť dotkla omnoho viac, zrútila sa z toho. Ako matku ju to veľmi zabolelo, čo sa píše o jej synovi. Boli zdravá rodina, netrpeli žiadnou duševnou poruchou. List ďalej rozširovať nechceli. Po ňom ale prišli letáky a potom to už vedeli všetci v obci. Nakoľko sú veľká rodina o celej záležitosti sa spolu rozprávali. Anonymné letáky sa v obci rozdávali do predzáhradok skoro v celej obci a jeden zo susedov im ho priniesol ukázať. Pamätá si doposiaľ čo v letáku bolo napísané a to predovšetkým, že navrhovateľ je nebezpečný človek a preto sa ho začali báť deti. V obci anonymné letáky vyvolali veľký škandál, niečo také ešte jej obyvatelia nezažili. Navrhovateľ v tej dobe bol farár. Niektorí obyvatelia, aspoň on to tak cítil, boli dokonca radi a tešili sa z toho, že o navrhovateľovi boli distribuované predmetné letáky. Našlo sa ale aj zopár ľudí tolerantných, ktorí ich rodine nedali nič negatívne najavo. V obci bola taká atmosféra, že matky upozorňovali na navrhovateľa svoje deti. Keď sa celá záležitosť rozoberala v kostole bola najväčšia účasť. Ľudia po ňom pozerali, za chrbtom si šuškali a jeho manželka od tej doby nikde nebola. Podľa jeho názoru aj keď celá záležitosť sa udiala dávnejšie, ľudia doteraz v obci nezabudli čo sa udiali a nezabudnú na to nikdy. Navrhovateľovi česť už nikto nevráti. Odporcu v 2. rade nepozná, nikdy ho nevidel. Svedočné si svedok neuplatnil žiadne.

Svedkyňa Mgr. E. K. v konaní uviedla (č.l. 354 spisu), že navrhovateľ je jej bratom. Jedného dňa jej matka veľmi rozrušená volala, plakal, hovorila, že dostala list ohľadom jej brata v ktorom sú o navrhovateľovi písané veľmi škaredé veci. Matka ju požiadala, aby prišla domov, nebola schopná súvisle rozprávať, bola veľmi rozrušená. Potom čo prišla k matke, oboznámila sa s listom, čo ju taktiež veľmi rozrušilo. Obsah listu bol pre ňu prekvapujúci. Mala veľmi zmiešané pocity a bolo potrebné rodičov ukľudniť, pretože obaja boli na pokraji zrútenia. Celý list vyvolal u nej pochybnosti, ale keďže poznala brata od detstva, rodičov presviedčala, že obsahu listu sa nedá veriť. Obsah listu bol známi aj ostatným súrodencom. O liste sa rozprávala aj s navrhovateľom. V tejto dobe nežila v O. ale od roku 1992 v B.. Taktiež o anonymných letákoch sa dozvedela z telefonátu rodičov, letáky ju veľmi bolestivo zasiahli. Boli osočujúce, označovali navrhovateľa za nebezpečného pedofila. Od rodičov sa dozvedela, že v obci bol po letákoch veľký rozruch. Z týchto dôvodov sama veľmi často navštevovala matku v O., nakoľko nebola v dobrom stave, musela ju ukľudňovať, v rodine sa o inom nehovorilo, iba o tomto. Vie o tom, že aj deti v škole sa pýtali svojich rodičov ako to je vlastne z jej bratom, navrhovateľom, či sa ho majú obávať. Keďže často chodila domov, do obce O., ľudia, ktorých poznala od detstva sa jej začali otáčať chrbtom, strániť sa jej. Takéto správanie ľudí jej matka nezvládla a radšej prestala chodiť medzi ľudí. Do spoločnosti nechodí už niekoľko rokov. Celá rodina bola traumatizovaná a tí ľudia, ktorí to spôsobili si neuvedomili ako ublížia celej rodine. Jej osobne sa viackrát prihodilo, že ľudia v obci dali najavo odlišné správanie ako tomu bolo pred celou záležitosťou. Vie o tom, že navrhovateľ mal na aute napísané vulgárne výrazy a že sa niekto navrhovateľovi aj v obci vyhrážal. Ako ona tak aj matka celú záležitosť veľmi zle znášali, neprespala kvôli tomu veľa nocí. Po distribuovaných letákoch k nim prestali do domácnosti chodiť ľudia z obce, domu sa vyhýbali. Je rozrušená z toho doteraz. Bratovi povedala, aby z listom, ktorý dostala matka išiel na políciu, keďže v liste sa spomínali aj vyhrážky. Bála sa ako aj ostatní z rodiny, že ľudia môžu bratovi ublížiť. Po určitom čase keď si list čítala nadobudla dojem, že autor listu je psychopat a

mala strach, že navrhovateľovi fyzicky ublíži. Svedkyňa si uplatnila svedočné vo výške cestovného za cestu z B. do T. a späť vo výške 124,-Sk. Svedočné jej bolo priznané.

Svedok S. M. v konaní uviedol (č.l. 355 spisu), že navrhovateľa pozná, nie sú ale rodina. Starosta obce A. M. je jeho bratom. V konaní uviedol, že sa pamätá nato, že v nedeľu keď boli na prechádzke s manželkou, dievčatá pred nimi čítali leták, preto si ho pozrel aj on. Negatívne veci opísané v letáku ale odmietol, lebo navrhovateľa pozná od detstva. Ničomu z toho, čo bolo v letáku neuveril. Skoro každý obyvateľ v obci sa oboznámil s letákom. Jeho obsah vzbudil v obci pohoršenie. Podľa jeho názoru ľudia letáku neuverili. Keďže chodí do kostola pamätá si, že farár o letáku hovoril v kostole ale čo konkrétne hovoril si už nespomína. Potom čo sa oboznámi s letákom navštívil navrhovateľa. Pýtal sa ho, či chce ešte zostať kňazom. Navrhovateľ mu uviedol, že v cirkvi nehodlá zostať, ako to odôvodnil si už vzhľadom na odstup času nespomína. Navrhovateľ spomenul, že aj jeho matka dostala list. Konkrétne sa však k tomu vyjadriť nevie. V obci sa o celú záležitosť každý zaujímal, ľudí zaujímalo, či informácie v letáku sú pravdivé, debatovali medzi sebou. On celú záležitosť uzavrel tak, že keďže navrhovateľa poznal od malička, tak tomu neuveril a neverí tomu dodnes, ale v obci O. malo pochybnosti veľa ľudí. Rodinu navrhovateľa si v O. každý vážil. Na druhý deň potom, čo letáky boli roznesené už každý v obci o nich vedel, nakoľko O. je malá obec. Aká bola reakcia v susedných obciach nevie. Svedok ďalej uviedol, že leták sám doniesol do domu navrhovateľa. Svedočné si svedok neuplatnil žiadne.

Svedok J. S. v konaní uviedol (č.l. 389 spisu), že navrhovateľa pozná, nakoľko tento bol kňazom. Meno odporcu mu ale nič nehovorí. Potom čo sa oboznámil pred súdom s obsahom listu mu adresovanom z č.l. 5 spisu svedok uviedol, že na predmetný list sa nepamätá a nepamätá sa ani, že by mu takýto list niekto odovzdal. Ak na list neodpovedal, tak sa určite do jeho rúk nedostal. Potom čo bol oboznámený s odpoveďou A. Ú. z č.l. 43 spisu svedok pripustil, že list mu mohli predložiť jeho spolupracovníci ale už si nato nespomína. Vo všeobecnosti je taký postup, že listy adresované A. Ú. mu prečíta ten, kto má na starosti ich vybavenie, tento pripraví aj odpoveď na listy a tieto mu dajú len na podpis. V súvislosti s týmto listom navrhovateľa nekontaktoval a takisto nevie nič o anonymných letákoch, ktoré boli roznášané v obci O.. Pán Č. je riaditeľ A. úradu, sťažnosti na kňazov vybavuje generálny vikár alebo riaditeľ, niekedy sťažnosti vybavuje aj sám. V konaní poprel, že by niekedy prišiel do kontaktu s písomnosťou, ktorá mu bola pred súdom predložená. Nevedel uviesť, ktorý zamestnanec vybavoval odpoveď na list. Dôvodom odchodu navrhovateľa s pastoračnej činnosti bola jeho neposlušnosť. Suspendovali navrhovateľa preto, pretože nesplnil čo sľúbil. Svedok si žiadne svedočné neuplatnil.

Zo znaleckého posudku z odboru písmoznalectvo jazyková analýza č. 11/2000 vypracovanom na žiadosť navrhovateľa znalkyňou Mgr. D. H. dňa 30.07.2000 (č.l. 83 spisu) a predloženom navrhovateľom ako listinný dôkaz, súd zistil, že znalkyňa bola navrhovateľom požiadaná o zistenie, či autorom spornej písomnosti „oznámenie Vážení spoluobčania...“ je osoba, od ktorej bol predložený porovnávací materiál, pričom porovnávacím materiálom je list zo dňa 09.09.1999 adresovaný navrhovateľovi, list zo dňa 29.09.1999 adresovaný matke navrhovateľa a list zo dňa 29.09.1999 adresovaný A. Ú.. Podľa vyjadrenia znalkyne zistené zhodné a systémovo podobné znaky v jednotlivých jazykových rovinách majú dostatočnú individuálnu hodnotu a sú natoľko preukázateľné, že dovoľujú stanoviť jednoznačný záver skúmania, že autorom textu obsiahnutého na spornej písomnosti (oznámenie Vážení spoluobčania...) a textov obsiahnutých na predložených porovnávacích písomnostiach je jedna osoba.

Svedkyňa Mgr. D. H. v konaní uviedla (č.l. 306 spisu), že vypracovala pre navrhovateľa znalecký posudok, ktorý je založený v spise a v ktorom vykonala jazykovú analýzu a to na základe sporného materiálu, ktorým bola fotokópia letáku a porovnávacieho materiálu. Na základe znaleckého dokazovania dospela k záveru, že autorom sporného a porovnávacieho materiálu je tá istá osoba. Netvrdí, že ide o totožného pisateľa ale že ide o totožného autora. K písmoznaleckej analýze by podľa jej vyjadrenia bolo potrebné predložiť originály sporných materiálov, keďže k dispozícii mala len fotokópie. Pretože ide o technickú formu vypracovania sporného a porovnávacieho materiálu, ťažko je možné určiť pisateľa k individualizácií pisateľa by teda dôjsť nemohlo. Svedkyňa ďalej uviedla, že osoba ktorá vyhotovila alebo napísala list na počítači alebo na písacom stroji sa nedá identifikovať. Je možné identifikovať konkrétny písací stroj alebo tlačiareň ale z toho sa nedá usúdiť kto je konkrétnym pisateľom, jedine, že by sa preukázalo, že nikto iný okrem pisateľa nemá prístup k použitému technickému prostriedku. Svedkyňa si uplatnila svedočné vo výške cestovného 148,-Sk. Svedočné jej bolo priznané.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Trnava č.k. 5T 95/01-138 zo dňa 20.07.2001 súd zistil, že predmetným trestným rozkazom bol obvinený Ľ. M. uznaný za vinného, že dňa 05.12.1999 v čase od 16:00 hod do 17:00 hod v obci O. oznamoval nepravdivé, ničím nepodložené údaje tým spôsobom, že po obci roznášal do schránok domov obyvateľov a taktiež podával do rúk náhodným okoloidúcim osobám letáky - oznámenia na osobu Š. B., na ktorých bolo uvedené, že Š. B. bol pozbavený výkonu kňazskej služby z dôvodu vážnej duševnej choroby ako aj, že Š. B. je agresívny homosexuál, psychopat a osoba, ktorá sa pokúsila sexuálne zneužívať maloletých chlapcov, teda o inom obvinený oznámil nepravdivý údaj, ktorý je spôsobilý značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, najmä poškodiť ho v zamestnaní, narušiť jeho rodinné vzťahy alebo spôsobiť mu inú vážnu ujmu, čím spáchal Ľ. M. trestný čin ohovárania podľa § 206 ods. 1 Trestného zákona. Trestným rozkazom bol Ľ. M. odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov s tým, že výkon trestu odňatia slobody mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 04.08.2001.

Z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T 95/01 vo veci obvineného Ľ. M. pre trestný čin ohovárania súd zistil, že v konaní obvinený Ľ. M. využil svoje zákonné právo a k veci odmietol vypovedať. Zo zápisnice o rekognícii vyplýva, že svedkyňa A. Š. ako poznávajúca osoba označila Ľ. M. ako opoznávanú osobu, ktorá jej dala dňa 05.12.1999 vo večerných hodinách do rúk leták v ktorom bola hanobená osoba Š. B..

Zo znaleckého posudku č. 9/2008 zo dňa 29.09.2008 vypracovanom Mgr. M. Z. (č.l. 538-581 spisu) súd zistil, že na základe výsledkov skúmania, hodnoty a miery výskytu zistených podobných zhodných znakov pri porovnávaní spornej písomnosti (OZNÁMENIE začínajúce oslovením „Vážení spoluobčania ...“) s predloženými porovnávacími materiálmi od PhDr. J. H. (list zo dňa 09.09.1999 začínajúci oslovením „Vážený pán Š. B....,“ list zo dňa 29.09.1999 začínajúci oslovením „Vážená pani B....,“ list zo dňa 29.09.1999 začínajúci oslovením „Vážený otec arcibiskup...“) znalkyňa v závere znaleckého posudku konštatuje, že autorom textu sporného OZNÁMENIA je tá istá osoba, ktorá je autorom predložených porovnávacích materiálov. Porovnávacie písomnosti sú vlastnoručne podpísané PhDr. J. H., a preto nemožno mať pochybnosti o pravosti porovnávacích materiálov a ich autorovi, pisateľovi. Listy začínajúce oslovením „Vážený pán Š. B.“, „Vážená pani B.“ boli adresátom doručené v obálkach na ktorých je ako odosielateľ uvedený PhDr. J. H.. Znalkyňa ďalej uvádza, že na základe všetkých jej zistení môže jednoznačne potvrdiť, že autorom textu (jednotlivých výpovedí, hodnotiacich stanovísk) sporného oznámenia je PhDr. J. H.. PhDr. J. H. ale znalkyňa už nemôže jednoznačne potvrdiť, ale ani vylúčiť ako pisateľa, rozširovateľa spornej písomnosti OZNÁMENIE. Znalkyňa Mgr. M. Z. v znaleckom posudku uviedla, že dospela k tým istým zisteniam ako Mgr. D. H., ktorá vypracovala skôr znalecký posudok na žiadosť navrhovateľa. K osobe pisateľa znalkyňa uviedla, že OZNÁMENIE nie je vyhotovené ručným písmom ale pomocou technických prostriedkov (počítač, tlačiareň, príp. kopírovacie zariadenie). K spôsobu vyhotovenia sporného OZNÁMENIA sa môžu kvalifikovane vyjadriť znalci z odboru: kriminalistika, odvetvie: grafická diagnostika, počítačová kriminalita. Ak naznačuje spornú otázku pisateľa, rozširovateľa oznámenia, sleduje tým možnosť vyhotovenia, rozširovania, zverejňovania sporného OZNÁMENIA aj inou osobou (osobami) než len pánom PhDr. H.. OZNÁMENIE môže byť vyhotovené metódou kompilácie niektorých vyjadrení PhDr. H. a to pisateľom, ktorý poznal obsah oficiálnych listov PhDr. H., prípadne mal k nim prístup. Či pán PhDr. H. skutočne osobne naplnil hrozby z listov nie je možné na základe jazykovej analýzy jednoznačne dokázať. V každom prípade z obsahového, vecného hľadiska pôvodcom, autorom obvinení, konštatácií, ktoré sa vyskytujú v spornom oznámení a listoch, ktoré sú podpísané PhDr. J. H. je autor P.. J. H. (bez ohľadu nato, či mohol/nemohol konštatácie, informácie od PhDr. H. prebrať, rozširovať aj niekto ďalší).

Znalkyňa v konaní uviedla, že na vypracovanom znaleckom posudku ako aj na záveroch v ňom prijatých zotrváva. Pri skúmaní sporných a porovnávacích písomností uplatnila štandardné pracovné postupy, ktoré sú v súčasnosti uplatňované v odbore kriminalistika, odvetvie jazyková analýza. Zo strany súdu jej bol na skúmanie predložený jeden sporný materiál - anonymné OZNÁMENIE a porovnávacie písomnosti, ktorých autorom je preukázateľne PhDr. J. H.. Sporné a porovnávacie písomnosti jazykovej analýze vyhovovali a na základe novo vykonávaného skúmania, ktoré je podrobne uvedené v znaleckom posudku dospela k jednoznačnému záveru skúmania, že autorom textu anonymného OZNÁMENIA je jednoznačne PhDr. J. H.. PhDr. J. H. ale nemôže jednoznačne potvrdiť ale ani vylúčiť ako pisateľa, rozširovateľa spornej písomnosti-OZNÁMENIA. Kompiláciu textu OZNÁMENIA inou osobou ako J. H.,

z jednotlivých textov autorsky vytvorených J. H., ktoré by táto iná osoba poznala a následne spojila, poskladala do textu OZNÁMENIA, znalkyňa na základe odbornej analýzy odmietla.

Z dohody o rozviazaní pracovného pomeru (z č.l. 365) súd zistil, že dňa 23.02.2000 A. Ú. T. ako zamestnávateľ a Š. B. ako zamestnanec uzavreli dohodu o rozviazaní pracovného pomeru, ktorý sa skončí dňa 29.02.2000.

Z lekárskej správy - nálezu zo dňa 19.7.2000 (z č.l. 98 spisu) súd zistil, že predmetnú lekársku správu vyhotovil a vypracoval Doc. MUDr. Ľ. V., CSc. a konštatuje v nej, po psychiatrickom vyšetrení, že navrhovateľov psychický stav je v rámci variácie normy, osobnosť diferencovaná, bez sexuálnej deviácie, intelekt viac ako norma.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Nakoľko predmetom konania bolo niekoľko navrhovateľom tvrdených neoprávnených zásahov do jeho osobnostných práv, v rôznej forme (listami, anonymným letákom) a taktiež tieto zásahy boli spôsobené viacerými subjektami, je potrebné v odôvodnení sa vysporiadať (teda či k nemu došlo alebo nie) s každým neoprávneným zásahom jednotlivo a taktiež je potrebné jednotlivo vyhodnotiť zodpovednosť každého so subjektov zásah spôsobiacich. Podľa tvrdenia navrhovateľa prvotne došlo k zásahu do jeho osobnostných práv troma listami zaslanými či už jemu samotnému, jeho matke alebo jeho zamestnávateľovi, A. Ú., za autora ktorých označil osobu J. H.. V konaní bolo zo samotnej výpovede odporcu v 1. rade preukázané, že odporca v 1. rade bol autorom troch listov adresovaných navrhovateľovi, jeho matke ako aj A. Ú.. Tieto listy aj napísal a zaslal, či osobne doručil adresátom. Vo všetkých listoch odporca v 1. rade vyslovuje podozrenie, že u navrhovateľa prepukla duševná choroba - schizofrénna psychopatia, oznamuje, že sa mu navrhovateľ vyznal z homosexuality, že jeho a ďalších jeho kolegov navrhovateľ obťažuje, prenasleduje, ohovára, dáva im sexuálne návrhy, čo je pre odporcu v 1. rade neklamným znakom toho, že ho postihla duševná choroba, ďalej dáva na zváženie psychiatrické vyšetrenie navrhovateľa, resp. ústavnú liečbu jeho nebezpečnej duševnej choroby. Odporca v 1. rade v listoch konštatuje, že pokiaľ ho bude navrhovateľ aj naďalej obťažovať, bude nútený celú záležitosť zmedializovať (list arcibiskupovi), oznámiť v obci O. každému obyvateľovi dôvod prečo bol navrhovateľ pozbavený kňažskej služby, teda všetko čo je obsahom listu sa dozvedia všetci občania O. (list matke navrhovateľa), psychopatické, vydieračské a homosexuálne sklony oznámi farnosti navrhovateľa, prípadne v jeho všetkých doterajších pôsobiskách (list navrhovateľovi). V závere listu navrhovateľovi odporca v 1. rade uvádza, že pokiaľ sa nedohodnú na vyrovnaní mimosúdnou cestou tak, má navrhovateľ zvážiť následky, ktoré môžu pre neho nastať : Oznámenie jeho rodine o všetkých skutočnostiach, požiadavka na disciplinárne orgány cirkvi na jeho ústavné psychiatrické vyšetrenie a liečenie, zviditeľnenie jeho psychopatickej, homosexuálnej osobnosti v jeho bydlisku, farnosti prípadne v médiách. Odporca v 1. rade argumentoval tým, že dôvodom napísania predmetných listov bola jeho snaha, aby navrhovateľ upustil od jeho obťažovania resp, aby na neho jeho okolie, či už rodina alebo zamestnávateľ zapôsobili tak, aby s obťažovaním prestal. Prijatý záver o duševnej chorobe navrhovateľa a oprávnenosť jeho vyslovenia odôvodnil odporca v 1. rade svojim odborným vzdelaním psychológa. Odporca v 1. rade, ale v konaní sám priznal, že navrhovateľ nikdy nebol jeho pacientom, klientom, nikdy sa navrhovateľ nepodrobil výkonu jeho odbornej psychologickej profesnej činnosti. Odporca priznal, že k záverom o duševnom zdravý navrhovateľa dospel len na základe osobných stretnutí s navrhovateľom a z prejavov správania navrhovateľa, ktorých bol účastný. Odporca v 1. rade tak objektívne nikdy nemal možnosť zaužívanými psychologickými metódami a postupmi podrobiť navrhovateľa svojmu vyšetreniu a skúmaniu. Je preto zarážajúce, že ako osoba s odborným vzdelaním aj napriek tomu, nemá zábrany hodnotiť zdravotný stav navrhovateľa, stanoviť diagnózu o závažnej duševnej chorobe navrhovateľa a oboznamuje s týmto zistením rodičov navrhovateľa a jeho

zamestnávateľa a to ešte aj v rozpore s profesnou etikou, ktorá ho viaže k zachovaniu mlčanlivosti o zdravotnom, duševnom stave pacientov, klientov. Súd ešte raz zdôrazňuje, že k záveru o duševnej chorobe navrhovateľa odporca v 1. rade dospel bez uceleného objektívneho odborného posúdenia duševného stavu navrhovateľa a jeho tvrdenie o závažnej duševnej chorobe navrhovateľa tak zostalo výlučne v rovine jeho subjektívneho názoru, názoru, ktorý si však neponechal pre seba ale ho adresoval v listoch rodičom a zamestnávateľovi navrhovateľa. Týmto konaním podľa názoru súdu sa odporca v 1. rade dopustil neoprávneného zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, do intímnej sféry osobnosti navrhovateľa. Zamestnávateľa ako aj rodičov navrhovateľa odporca v 1. rade neprimeranou formou oboznámil so svojimi nepravdivými tvrdeniami o závažnej duševnej chorobe navrhovateľa (nepravdivosť je preukázaná lekárskou správou odborného lekára psychiatra), pričom sám odporca v 1. rade dáva svojim tvrdeniam vysokú dôveryhodnosť tým, že uvádza, že sám je doktorom psychológie 20. rokov a preto nič nie je vymyslené, ale naopak poukazom na jeho odbornú kvalifikáciu veľmi hodnoverné. Osoba nezainteresovaná, bližšie a dostatočne nepoznajúca navrhovateľa, tak môže z listov napísaných odporcom v 1. rade nadobudnúť dojem o duševnej chorobe navrhovateľa resp. aj soba poznajúca navrhovateľa (napr. jeho matka) môže vcelku opodstatnene začať pochybovať o duševnom zdravý navrhovateľa resp. sa začať o neho obávať. V konaní odporca v 1. rade taktiež nepredložil ani jeden dôkaz, ktorý by mohol viesť k záveru o sexuálnom obťažovaní zo strany navrhovateľa, jeho inej sexuálnej orientácie atď., ktoré tvrdenia sú obdobne obsiahnuté v listoch. Je zaujímavé, že ako odporca v 1. rade tak aj navrhovateľ v konaní zhodne uviedli, že okrem pracovného vzťahu iný vzťah medzi nimi nebol a odporca sám odmietol bližší, čo i len priateľský alebo kamarátsky vzťah s navrhovateľom. Je preto prekvapujúce, že len na základe pracovného vzťahu (ako odporca v 1. rade sám tvrdí) dospel odporca v 1. rade k zisteniam o odlišnej sexuálnej orientácii navrhovateľa. Predmetné tvrdenia tak opäť zostali v rovine nepreukázaných, nepravdivých, ničím nepodložených tvrdení, spôsobilých ale privodiť zásah do chránených práv navrhovateľa. V tejto súvislosti, ale nedá súdu uviesť, že ak by aj tvrdenie odporcu v 1. rade o inej sexuálnej orientácii navrhovateľa bolo tvrdením pravdivým (súd ale zdôrazňuje, že v konaní sa takáto skutočnosť nepreukazovala a je osobnou, intímnou vecou každého) tak aj v tomto prípade by išlo zo strany odporcu v 1. rade o neoprávnený zásah, nakoľko takéto tvrdenie by sa bezpochyby dotklo intímnej sféry navrhovateľa, ktorá je rovnako chránená. Z tohto dôvodu v zásade nie je rozhodujúce či tvrdenie odporcu v 1. rade o inej sexuálnej orientácii navrhovateľa by sa v konaní ukázalo ako pravdivé resp. nepravdivé, keď už len samotné tvrdenie o sexuálnej orientácii navrhovateľa, či už bežnej alebo odlišnej je neoprávneným zásahom do jeho chráneného osobnostného práva. Všetky vyššie uvedené tvrdenia a obvinenia odporcu v 1. rade boli ako neoprávnený zásah preukázateľne spôsobilé vyvolať ohrozenie, narušenie chránených osobnostných práv navrhovateľa, čo je zásadné a dostačujúce. Preto nie je až tak podstatné, že v konaní sa jednoznačne nepodarilo preukázať vyvolanie škodlivého následku u zamestnávateľa navrhovateľa (arcibiskup S. ako adresát tak aj ďalší cirkevný predstavitelia v súvislosti s tvrdeniami odporcu v 1. rade obsiahnutými v liste adresovanom arcibiskupovi S. pred súdom uviedli, že tieto im nie sú známe a preto ani nespôsobili u nich zmenu hodnotenia osobnosti navrhovateľa, nepoškodili mu v ich očiach česť a dôstojnosť) ale podstatné je, že neoprávnený zásah bol schopný, spôsobilí ohroziť, narušiť osobnostné práva navrhovateľa. Uvedený neoprávnený zásah odporcu v 1. rade v prostredí zamestnávateľa navrhovateľa je o to závažnejší a väčší, že sa udial v cirkevnom prostredí, keďže v tej dobe navrhovateľ zastával funkciu kňaza, s ktorou funkciou sa spájajú určité vžité morálne, etické, náboženské hodnoty, a je preto u kňaza obdobný neoprávnený zásah (obviňovanie z duševnej choroby, zo sexuálneho obťažovania, z inej sexuálnej orientácii a pod.), či už v prostredí samotnej cirkevnej hierarchie, alebo pred veriacimi (ako to bude konštatované nižšie), spôsobilý vyvolať ďaleko väčšiu ujmu, následok ako u iných profesii. Súd má tak za to, že v konaní bolo preukázané, že odporca v 1. rade sa dopustil neoprávneného zásahu do osobnostných práv navrhovateľa a to konkrétne do jeho práva na ochranu cti (či už občianskej alebo profesnej), dôstojnosti, dobrej povesti a intímnej sféry, ktorý zásah nastal ako v pracovnom prostredí (v prostredí výkonu kňažskej služby) tak aj v prostredí blízkej rodiny. K neoprávnenému zásahu tak došlo v určitom vymedzenom okruhu osôb. Za primerané zadosťučinenie preto súd považuje morálne plnenie odporcu v 1. rade spočívajúce v písomnom ospravedlnení adresovanom osobám, ktorým boli aj doručené písomnosti odporcu v 1. rade obsahujúce nepodložené tvrdenia o navrhovateľovi. Z tohto dôvodu súd vo výroku rozhodnutia uložil odporcovi v 1. rade povinnosť písomne sa ospravedlniť či už rodičom navrhovateľa, A. R. ako aj samotnému navrhovateľovi. Odporcovi v 2. rade nebolo možné túto povinnosť uložiť (tak ako navrhoval navrhovateľ) z toho dôvodu, že v konaní nebolo preukázané, že vyššie uvedených neoprávnených zásahov sa dopustil aj odporca v 2. rade. Medzi stranami nebolo sporné, že autorom, pisateľom a aj rozširovateľom listov bol výlučne iba odporca v 1. rade a nik iný, teda ani odporca v 2. rade. Do výroku rozhodnutia popri odporcovi v 1. rade súd uložil povinnosť aj odporcom v 3. a 4. rade a to z toho dôvodu,

že v konaní sa nepodarilo ustáliť či autorom listu je J. H. výlučne ako fyzická osoba, nepodnikateľ (o čom svedčí pri podpise jeho občianske meno a priezvisko), či J. H. ako živnostník (o čom svedčí pri podpise adresa bývalej prevádzkarne živnosti T. XX a dovetok k menu živnostníka - P.), alebo J. H. ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti (o čom svedčí pri podpise P.O.BOX XX obchodnej spoločnosti a obchodné meno spoločnosti - P.). Na základe toho súd dospel k záveru, že je potrebné a dôvodné uložiť povinnosť všetkým týmto trom žalovaným subjektom, keď nepopierateľne všetky tri subjekty sa spájajú v jednej osobe J. H. a tak len on sám vykoná ospravedlnenie či už ako fyzická osoba, nepodnikateľ ako živnostník alebo ako zástupca obchodnej spoločnosti.
K ďalšiemu, následnému, ale závažnejšiemu neoprávnenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľa malo podľa jeho tvrdenia dôjsť zverejnením anonymného letáku - nazvaného OZNÁMENIE v obci O.. Súd mal s oznámenia preukázané, že v oznámení je navrhovateľ označený za psychopata, konštatuje sa v ňom, že bol pozbavený výkonu kňažskej služby a bol z radov cirkvi vylúčený pre vážnu duševnú chorobu. Navrhovateľ je ďalej označená za agresívneho homosexuála, ktorý sa pokúsil sexuálne zneužívať a následne vydierať chlapcov a ich rodiny. V oznámení sa vyzýva k opatrnosti, lebo iba tak sa dokážu uchrániť deti pred navrhovateľom ako nebezpečným človekom, ktorý okrem sexuálneho zneužívania chlapcov, môže prenášať pohlavné choroby a AIDS. Predmetný leták bol dňa 5.12.1999 rozširovaný viacerými osobami v obci O. a to tak, že bol vhadzovaný do poštových schránok rodinných domov, alebo bol osobne odovzdávaný do rúk občanom obce. V trestnom konaní sa podarilo usvedčiť odporcu v 2. rade, práve ako jednu z osôb, ktorá oznamovala nepravdivé, ničím nepodložené údaje tým spôsobom, že po obci roznášal do schránok a podával do rúk náhodným okoloidúcim predmetné oznámenie. Odporca bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ohovárania a bol právoplatne odsúdený. Je irelevantné, že odporca sa doposiaľ s uznaním svojej viny nestotožnil a odmieta trestnú zodpovednosť. V konaní tak bolo preukázané, že odporca zverejnením a rozširovaním nepravdivých tvrdení, obvinení, osočovania a ohovárania obsiahnutom v oznámení spôsobil neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľa. Keďže odporca aj naďalej popiera spáchanie skutku, trestného činu z ktorého bol uznaný za vinného, neuviedol ani zdroj nepravdivých tvrdení obsiahnutých v oznámení, neuviedol ani autora a pisateľa textu. Zo znaleckého dokazovania vykonaného v konaní znalkyňou z odboru písmoznalectvo, odvetvie jazyková analýzy a podporeného aj znaleckým posudkom predloženým ako listinný dôkaz navrhovateľom mal súd jednoznačne preukázané, že autorom textu anonymného oznámenia je odporca v 1. rade, J. H.. Aj keď odporca popiera závery znaleckého dokazovania, tak neponúkol žiaden irelevantný argument vyvracajúci odborné posúdenie jeho autorstva sporného textu. Znalkyňa jednoznačne uviedla, že autorom textu oznámenia je J. H. a odmietla, že by text mohol byť vytvorený niekým iným napr. kompiláciou, poskladaním textu z listov J. H., s ktorými by sa takýto zostaviteľ anonymu oboznámil. Súd nemá akékoľvek pochybnosti o spôsobe znaleckého dokazovania a závere znaleckého dokazovania, ba naopak znalkyňa podrobne a zrozumiteľne vysvetlila ako a akými metódami sa dopracovala k svojmu záveru. Znalkyňa v znaleckom posudku aj ozrejmuje, že aj keď autorstvo textu je nesporné nie je možné potvrdiť, ale ani vyvrátiť, že pisateľom, teda osobou čo oznámenie vypracovala a jej rozširovateľom je autor, teda J. H.. Znaleckým dokazovaním by sa pisateľ nedal individuálne identifikovať z toho dôvodu, že oznámenie je vypracované technickou formou na počítači a aj ak by sa kriminalistickými metódami podarilo zistiť konkrétny počítač, na ktorom došlo k vytvoreniu oznámenia, nedala by sa zistiť konkrétna osoba, ktorá za počítačom sedela a vytvorila oznámenie ako pisateľ (nie text). Pisateľ by sa dal v tomto prípade identifikovať iba tak, že by sa vylúčil prístup akejkoľvek inej osoby k počítaču, okrem pisateľa. Pre posúdenie občianskoprávnej zodpovednosti za neoprávnený zásah do osobnostných práv navrhovateľa je však záver znaleckého posudku dostatočný a zásadný. Podstatné je, že J. H. je preukázateľne autorom textu oznámenia, ktorý obsahuje nepravdivé tvrdenia, osočovania a subjektívne úsudky o navrhovateľovi. Ako autor textu tak J. H. jednoznačne nesie objektívnu zodpovednosť za neoprávnený zásah spôsobený jeho textom a z hľadiska poskytnutia ochrany pred takýmto zásahom nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene či nezavinene, alebo vedome či nevedome. Pre právne posúdenie zodpovednosti J. H. preto nie je až tak rozhodujuce, že sa nepodarilo preukázať J. H. aj pisateľstvo a verejné rozširovanie, rozhodujúce je jeho autorstvo. Aj napriek tomu, že samotným znaleckým dokazovaním sa nepodarilo potvrdiť pisateľstvo a rozširovanie letáku v obci O. J. H., je z listov, ktorých je tiež autorom, a v ktorých sa netají svojim úmyslom zverejnenia svojich tvrdení o navrhovateľovi a vyhráža v nich zverejnením, ako aj zo všetkých okolností a zisteného skutkové stavu, pre súd zrejmé, že J. H. sa sám podieľal na rozširovaní anonymného oznámenia a to buď priamo alebo prostredníctvom ďalších osôb, ktoré konali na jeho pokyn a rozširovanie oznámenia po obci O. sa dialo s vedomým J. H.. Tento záver súdu však ako je vyššie uvedené nie je rozhodujúci a J. H. je zodpovedný aj ak by sa rozširovanie jeho textu dialo bez jeho vedomia (tak ako tvrdí). Ako odporca v 1. rade tak aj odporca v 2. rade (jeden ako autor a druhý ako

rozširovateľ) sú tak spoločne zodpovední za neoprávnený zásah, ktorý spôsobili navrhovateľovi textom oznámenia a jeho zverejnením v obci O.. Je tak zrejmé, že k zásahu nedošlo v malom okruhu osôb, ale nepravdivé informácie a osočovanie boli dostupné širokému okruhu verejnosti a ich negatívny dopad na povesť navrhovateľa tak bol ďaleko intenzívnejší a zásah negatívneho pôsobenia oznámenia bol tak značný. Ako vyplynulo z dokazovania to predovšetkým svedeckých výpovedí zverejnenie nepravdivých tvrdení a osočovania závažným spôsobom znížila vážnosť a dôstojnosť navrhovateľa v spoločnosti, v rodine alebo u známych, ako aj u veľmi širokého okruhu osôb poznajúcich ho v súvislosti s dlhoročným výkonom kňažskej funkcie. Odporcom v 1. rade použité výrazy ako psychopat, sexuálny obťažovač detí, či prenášač nákazlivých pohlavných chorôb a pod. sú pojmy ako také vo verejnosti vnímané veľmi negatívne. Čitateľ, ktorý sa tak oboznámil s oznámením, tak mal jednoznačne negatívne asociácie voči navrhovateľovi. Súd pri svojom rozhodovaní prihliadol predovšetkým na to, že pravde sa priečiace tvrdenia a subjektívne úsudky odporcu v 1. rade obsiahnuté v oznámení zasiahli do mimoriadne citlivej oblasti života navrhovateľa - občianskej bezúhonnosti, cti a vážnosti v spoločnosti. Pokiaľ si ľudia prečítali, že dôvodom vylúčenia navrhovateľa z kňažskej služby bolo tak negatívne konanie ako sexuálne obťažovanie chlapcov, rozširovanie pohlavných chorôb, resp. závažná duševná choroba, tak museli prehodnotiť svoj postoj k navrhovateľovi. Je nepochybné, že navrhovateľ si dlhé roky budoval a požíval povesť čestného občana a kňaza, a spomínané zverejnenie nepravdivých informácii mu ju pošpinila a znevážila. Súd poukazuje nato, že česť kňaza, tak ako aj česť napr. sudcu, lekára a ale aj iných profesií (pedagógov a pod.) je veľmi úzko naviazaná na výkon povolania a v značnej miere ovplyvňuje ich profesné, ale aj spoločenské postavenie. Postavenie kňaza je okrem iného aj veľmi závislé od verejnej mienky (mienky veriacich) a pokiaľ je táto verejná mienka obrátená následkom neoprávneného zásahu proti kňazovi, sťažuje mu to podmienky ďalšieho kňažského uplatnenia a podľa intenzity zásahu môže nastať aj pád z profesného života. Preto zásah do kňažskej cti, dôstojnosti a vážnosti je zásahom omnoho citlivejším a závažnejším ako to môže byť u väčšiny iných profesii, tak ako je to už raz vyššie konštatované v odôvodnení rozsudku a takto nepochybne zásah vnímal a pociťoval aj navrhovateľ. Pocity a dojmi navrhovateľa prejavené pred súdom preukázali jeho ujmu, ktorú mu svojím neoprávneným zásahom odporcovia v 1. a 2. rade. spôsobili na cti a povesti. Nepravdivosť tvrdení veľmi zle psychicky vplývala nielen na rodinu navrhovateľa ale aj na neho samého. Bez ospravedlnenia sa s navrhovateľom bude aj naďalej niesť takéto ukončenie kňažskej služby a negatívne asociácie voči navrhovateľovi. Ujma, ktorú navrhovateľ utrpel spočíva v znížení spoločenského postavenia a vo vzniku spoločensky nepríjemnej situácie. Z týchto dôvodov má súd zato, že je dôvodné rozhodnutie o morálnej satisfakcie vo forme ospravedlnenia zaslaného O. Ú. v O.. Z technického hľadiska je takáto forma ospravedlnenia najvhodnejšia, keď len zťažka, ak vôbec by bolo možné zabezpečiť individuálne doručenie ospravedlnenia každému občanovi, ktorí sa oboznámil s anonymným letákom. Aj napriek tomu, že bude len na úvahe O. Ú. akým spôsobom (miestnym rozhlasom, vyvesením na úradnej tabuly a pod.) a či vôbec oboznámi obyvateľov Obce s obsahom ospravedlnenia, je to jediný možný a najvhodnejší spôsob ako oboznámiť obyvateľov obce s ospravedlnením odporcov v 1. a 2. rade. Súd len podotýka, že nakoľko O. O. nebola uložená v rozsudku žiadna povinnosť nie je ani možné jej splnenie vynútiť. Podľa názoru súdu bolo v konaní dostatočne preukázané, že neoprávnený zásah v značnej miere znížil dôstojnosť a vážnosť navrhovateľa v spoločnosti a preto je nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch dôvodný. Značná miera a závažnosť zásahu je zrejmá aj z toho, že skutok odporcu v 2. rade bol natoľko spoločensky nebezpečný, že skutok bol v trestnom konaní vyhodnotený ako trestný čin. Odporca v 2. rade naplnil tak trestnú zodpovednosť, čo ho ale nezbavuje aj zodpovednosti občianskoprávnej. Vzhľadom na závažnosť zásahu ako aj odstup času viac ako deväť rokov od zverejnenia negatívných informácii o osobe navrhovateľa je podľa názoru súdu samotné morálne zadosťučinenie (verejné ospravedlnenie) nepostačujúce. Po celú dobu musel navrhovateľ žiť v nepriaznivom psychologickom rozpoložení spôsobenom nepravdivými tvrdeniami a osočovaním zo strany odporcov, z tohto dôvodu je preto aj dôvodné priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, finančného zadosťučinenia, ktoré podľa úvahy súdu je primerané k rozsahu ujmy, ktorú pociťuje navrhovateľ a ktorá mu bola spôsobená. Ľudská česť, dôstojnosť ako aj rokmi získavaná dobrá povesť sú atribúty osobnosti človeka nevyčísliteľné, k čomu je podľa úvahy i adekvátne priznanie nemajetková ujma v peniazoch spolu v sume 6.640 €, pričom súd uložil ako odporcovi v 1., tak aj v 2. rade každému samostatne zaplatiť navrhovateľovi pomernú časť v jednej polovici (vzhľadom na rovnakú mieru zodpovednosti za neoprávnený zásah).

Z dôvodu možného opakovania neoprávnených zásahov do práv navrhovateľa súd uložil odporcom aj povinnosť zdržať sa akéhokoľvek ohovárania navrhovateľa, uvádzať o navrhovateľovi nepravdivé tvrdenia a osočovať ho.

V závere odôvodnenia nedá súdu uviesť, že konanie odporcu v 1. rade podľa názoru súdu bolo motivované osobným konfliktom s navrhovateľom a je nanajvýš pravdepodobné z okolností sporu, že medzi odporcom v 1. rade a navrhovateľom bol viac než len pracovný vzťah a odporca v 1. rade sa snažil riešiť osobnostný konflikt po svojom. Odporca v 1. rade však zvolil nevhodnú a neprimeranú formu a aj obsah. Hodnotiacimi úsudkami, nepravdivými tvrdeniami a osočovaním odporca v 1. rade vybočil z medzí nutných k dosiahnutiu ním sledovaného cieľa (v tomto príde k dosiahnutiu ukončenia, odporcom v 1. rade tvrdenému, obťažovania zo strany navrhovateľa a poskytnutie mu pomoci) a spôsobil navrhovateľovi závažný zásah do jeho osobnostných práv. V tomto konaní nebolo úlohou súdu skúmanie osobnostných vzťahov odporcu v 1. rade a navrhovateľa. Len sami účastníci vedia čo predchádzalo vzniku súdneho sporu, a čo bolo skutočným dôvodom vyhrotenia ich vzťahu. Pre právne posúdenie veci, ale uvedené nebolo podstatné.

Na základe vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že navrhovateľ preukázal, že konanie odporcov narušilo jeho vážnosť, česť, znížilo dôstojnosť resp. že konanie odporcov bolo spôsobilé vyvolať ohrozenie resp. narušenie jeho chránených práv, a preto súd návrhu vyhovel spôsobom uvedeným vo výroku rozhodnutia.

O náhrade trov konania štátu súd rozhodol v zmysle § 148 ods. 1 O.s.p. tak, že uložil odporcom v 1. a 2. rade povinnosť ich štátu pomerne nahradiť, a to vzhľadom na výsledok konania a keďže podľa zisteného skutkového stavu (majetkových, sociálnych a finančných pomerov) nespĺňajú predpoklady oslobodenia od súdnych poplatkov v zmysle § 138 ods. 1 O.s.p.. Trovy konania štátu spočívajú v úhrade odmeny znalkyni vo výške 846,44 € priznanej jej v priebehu konania v zmysle vyhlášky MS SR č. 491/2004 Z.z.. a v priznanom svedočnom v konaní zúčastnených a vypočutých svedkov, spolu vo výške 13,14 €, pričom znalečné bolo súdom znalkyni vyplatené v sume 514,51 zo štátnych prostriedkov a v sume 331,93 € z preddavku zloženého odporcom v 1. rade. Trovy znalečného spolu so svedočným tak predstavujú sumu 859,58 €, odporcovia v 1. a 2. rade sú potom povinní pomerne zaplatiť každý 1, teda 429,79 €. U odporcu v 1. rade je ale potrebné zohľadniť ním už zaplatený preddavok vo výške 331,93 € a preto mu zostalo uhradiť štátu už len zvyšok jeho pomernej časti, sumu 97,86 €, zatiaľ čo odporcovi v 2. rade zostalo uhradiť celú jeho pomernú časť, sumu 429,79 €.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p., tak, že čiastočne procesne úspešnému navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania v sume 3.171,56 € (a to 481,31 € (14.500,- Sk) za zaplatený súdny poplatok, cestovné na pojednávania do T. z O. spolu 19,92 € ako aj trovy právneho zastupovania vo výške 2.670,33 €, tarifná odmena za 5 hlavných úkonov právnej služby po á 2.300,-Sk / 29.12.1999 prevzatie, 7.7.2000, 11.8.2000 účasť na pojednávaní, 12.7.2000 písomné podanie, 19.11.2001 písomné podanie / za 3 hlavné úkony po á 6.434,19 Sk / 15.8.2004 návrh na predbežné opatrenie, 29.9.2004 a 15.12.2004 účasť na pojednávaní / za 5 hlavných úkonov po á 6.650,- Sk / 29.4.2005, 24.6.2005, 18.2.2009, 1.4.2009 účasť na pojednávaní, 2.11.2007 písomné podanie /, spolu tarifná odmena 2126,14 €, náhrada hotových výdavkov (§ 15 a nasl. vyhlášky) : 8 x náhrada cestovného B.-T. a späť, 98 km / 7.7.2000 - 663,98 Sk, 11.8.2000 - 668,54 Sk, 29.9.2004 - 795,29 Sk, 15.12.2004 - 784,86 Sk, 29.4.2005 - 810,11 Sk, 24.6.2005 - 802,97 Sk, 18.2.2009 - 4,36 €, 1.4.2009 - 23,07 € /, cestovné spolu 177,66 €, režijný paušál (§ 16 vyhlášky) 5 x po á 1,66 € (50,-Sk), 3 x po á 4,51 € (136,-Sk), 2 x po á 4,95 € (150,-Sk), 1 x po á 5,91 € (178,-Sk), 2 x 6,95 €, spolu režijný paušál 51,54 €, náhrada za stratu času (§ 17 ods. 1 vyhlášky) : 8 x B.-T. a späť, 314,99 €) proti čiastočne neúspešným odporcom, nakoľko rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu.
Zvyšné uplatnené trovy právneho zástupcu súd neuznal a nepriznal ich náhradu, nakoľko má za to, že tieto neboli uplatnené správne (účasť na pojednávaní v dňoch 22.9.2000, 23.3.2004 a 23.6.2004, odvolanie zo dňa 2.10.2003 nebol úkon právneho zástupcu ale samotného navrhovateľa) alebo vznikli nedôvodne resp. boli nadbytočné (ako napr. písomný návrh na vykonania dôkazu zo dňa 10.7.2000, ktorý mohol byť navrhnutý aj osobne do zápisnice na pojednávaní).
Súd taktiež neuznal trovy navrhovateľa spočívajúce v jeho nákladoch na znalecké dokazovanie vykonané mimo súdneho konania. Aj keď takto vykonaný dôkaz bol podporným, listinným dôkazom jeho vykonanie nebolo bezpodmienečne nutné a navrhovateľ si dal vypracovať súbežne znalecký posudok bez žiadosti súdu na základe vlastného rozhodnutia. Pre konanie malo zásadný význam znalecké dokazovanie vykonané v konaní a náklady navrhovateľa na znalecké dokazovanie vykonané mimo súdneho konania neboli preto až tak účelne vynaložené.
Nedá taktiež súdu ešte podotknúť, že právny zástupca pri výpočte základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzal, z priznanej sumy 6.400 € zatiaľ čo správne bolo súdnym

rozhodnutím priznané navrhovateľovi finančného zadosťučinenia v sume 6.640 €. Taktiež si právny zástupca neuplatnil za roky 1999 až 2001 správne výšku paušálnych, hotových výdavkov, ktoré boli v tomto období určené vo výške 100,-Sk a nie ako si on uplatnil 50,-Sk. Keďže právny zástupca si uplatnil náhradu trov právneho zastupovania v nižšom rozsahu ako mu patrilo, súd rozhodol o priznaní náhrady len do výšky, ktorú si právny zástupca uplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ (z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
- neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,
- konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a O.s.p./,
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods. 3 O.s.p., časť prvej vety za bodkočiarkou.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.